189.

Vládní nařízení ze dne 23. prosince 1930,

jímž se provádí zákon ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. II., odst. 2., zákona ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., prodloužená §em 1, odst. 2., č. 1, zákona ze dne 20. prosince 1929, č. 181 Sb. z. a n., prodlužuje se dále s těmito změnami:

Čl. 1. bude zníti:

K § 1, odst. 1., č. 1, zák.

Pojem tuzemska, tuzemských dodávek a výkonů.

(1) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené i prováděné (splňované) v tuzemsku. Za tuzemské se však tyto dodávky nepokládají tehdy, jsou-li prováděny (splňovány) pro cizince, který dotyčné předměty v nezměněném stavu vyveze nebo k jehož příkazu budou v nezměněném stavu vyvezeny do ciziny, aniž by mezitím došlo v tuzemsku k další dodávce těchto předmětů nebo ku převodu jejich držby; vývoz nutno v tomto případě prokázati obdobně způsobem, stanoveným v čl. 11;

2. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené v cizině, ale prováděné (splňované) v tuzemsku;

3. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobockou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 5, č. 1, zák.) nebo osobami, uvedenými v § 5, č. 2, zák.;

4. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, uzavřené v tuzemsku, budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;

5. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 5, č. 1, zák.), budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;

6. dodávky práv, jichž má býti užíváno v tuzemsku, nehledíc na to, má-li ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byla dodávka uzavřena. Za tuzemské se však nepokládají dodávky práva patentního, při nichž ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v cizině;

7. vlastní spotřeba předmětů vzatých z podniků, které se nalézají v tuzemsku, upotřebí-li se těchto předmětů v tuzemsku.

(2) Za tuzemské výkony se pokládají výkony, prováděné v tuzemsku, nehledíc na to, zda byly uzavřeny v tuzemsku či v cizině.

(3) Tuzemskem podle zákona o dani z obratu a dani přepychové a tohoto vládního nařízení jest rozuměti československé státní území a skladiště československých celních úřadů, která leží na cizím státním území.

V čl. 2., lit. A, oddíl II., nahradí se v odst. 2. slova „v § 27 zák." slovy „v § 27, č. 1, zák." a vypustí se odst. 10.; odst. 11. se tím stane odst. 10.

Čl. 3. bude zníti:

K § 1, odst. 3., zák.

Obchody komisionářské.

Při posuzování, jde-li o obchod komisionářský, rozhoduje jedině, čí jménem a na čí účet byl dotyčný obchod uzavřen.

Čl. 6. bude zníti:

K § 4, č. 10, a § 27, č. 1, zák.

Osvobození dovozu od daně.

Dani z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, zák.) ani dani přepychové (§ 25, odst. 2., č. 1, zák.) nepodléhá dovoz:

1. v případech a za podmínek, uvedených v § 87 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a v §§ 149—173 vládního

nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon;

2. jde-li o zpětný dovoz předmětů, projednaných při vývozu v záznamním styku (§§ 62—65 celního zákona), leč že by paušalovací vyhláška (§ 19, odst. 8., zák.) stanovila, že dovoz i v tomto případě podléhá dani;

3. v případech, kdy se dovážené předměty projednávají v dovozním záznamu, jestliže se ve stanovené lhůtě opět vyvezou (§§ 62—65 celního zákona).

Čl. 7. bude zníti:

K § 4, č. 12, zák.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařských atd. Pojem veřejných léčebných a ošetřovacích ústavů a lázeňských podniků.

(1) Podle § 4, č. 12, zák. nepodléhají dani:

1. pod podmínkou, že úplaty za ně hradí nositelé nebo náhradní nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění podle dotyčných právních ustanovení anebo že jsou prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským:

a) dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek therapeutických), léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, nehledíc na to, kým jsou prováděny;

b) všechny dodávky a výkony, prováděné léčebnými a ošetřovacími ústavy (jak veřejnými, tak soukromými) a lázeňskými podniky;

2. bez podmínky uvedené ad 1. všeliké dodávky a výkony, prováděné:

a) veřejnými (nikoliv také soukromými) léčebnými a ošetřovacími ústavy na všeobecných třídách;

b) lázeňskými podniky v případě, že by a z úplaty poskytnuta z důvodů sociálních alespoň 50%ní sleva.

Tato osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována.

(2) Osvobození, uvedené v odst. 1., č. 1, lit. a), se vztahuje také na dodávky umělých součástí lidského těla, výkony k jejich opravě a pod.

(3) Nositeli, resp. náhradními nositeli veřejnoprávního sociálního pojištění jsou:

1. nositelé veřejnoprávního pojištění úrazového, jako Úrazová pojišťovna dělnická v Praze, Úrazová pojišťovna dělnická v Brně, Zemská úřadovna pro dělnické pojištění v Bratislavě, Slovenská pokladnice pro zemědělské dělníky v Bratislavě a úrazová zaopatřeří u Československých státních drah, Československé pošty a Československé tabákové režie;

2. nositelé veřejnoprávního pojištění nemocenského, po případě invalidního a starobního, jako nemocenské pojišťovny podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb. z. a n., svazy nemocenských pojišťoven, Ústřední sociální pojišťovna, Léčebný fond veřejných zaměstnanců, Léčebný fond poštovních zaměstnanců, Kněžská nemocenská pokladna v Přerově, Nemocenská pokladna Československých státních drah, revírní bratrské pokladny a Ústřední bratrská pokladna, dále i vnitřní zařízení subjektů, uvedených v § 5, lit. a, a § 6, lit. a, zákona č. 221/1924 Sb. z. a n., ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n., jichž zaměstnanci jsou vyňati z povinného pojištění nemocenského, po případě invalidního a starobního podle tohoto zákona;

3. nositelé veřejnoprávního pojištění pensijního, jako Všeobecný pensijní ústav v Praze se svými pěti úřadovnami, náhradní pensijní ústavy podle §§ 105—111 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., Pensijní ústav soukromých drah v Brně a samostatná pensijní zařízení některých soukromých drah.

(4) Veřejnými léčebnými ústavy jsou takové, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a jsou povinny přijímati nemocné nehledíc na jejich příslušnost, náboženství a schopnost platiti. Veřejnými ošetřovacími ústavy jsou takové, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a při nichž není v popředí tak ráz léčebný jako spíše ráz ošetřovací (veřejné porodnice a nalezince, ústavy pro slabomyslné a pod.). Všeobecnou třídou jest rozuměti tu třídu, na níž se za léčení nebo za ošetřování vybírá nejnižší, předem stanovená sazba.

(5) Lázeňskými podniky jsou:

1. veškerá léčebná lázeňská zařízení (na př. lázeňské ústavy, lázeňská sanatoria) k využití přírodních léčivých prostředků (léčivého zřídla, slatiny, bahna či jiného přírodního léčivého produktu nebo léčivého podnebí),

2. zařízení, která lázeňské léčení jen podporují (na př. fysiotherapeutická zařízení, ústavy dietetické, ústavy ubytovací), pokud již jsou anebo budou úředně povolena.

Čl. 8. bude zníti:

K § 4, č. 14, zák.

Úlevy s ohledem na vývoz, dovoz, paušalování daně nebo družstevnictví.

(1) Úlevy na dani, poskytnuté vládou na základě zmocnění § 4, č. 14, zák., mohou záležeti zejména:

1. v osvobození od daně nebo jejím snížení pro dotyčné dodávky nebo výkony;

2. ve vrácení daně nebo části daně, která byla zaplacena z dodávek surovin nebo polotovarů, kterých vývozní podniky výrobní upotřebily ke zpracování na předměty, vyvezené do ciziny, nebo kterých použily jako součásti při výrobě zmíněných předmětů nebo jako jejich obalu;

3. v započtení daně, zaplacené při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, zák.), do daně z první tuzemské dodávky dovezeného předmětu.

(2) Úlevy mohou býti vázány na splnění stanovených podmínek, zejména průkazních.

Čl. 10., odst. 11., bude zníti:

(11) Ustanovení § 4, č. 17, a § 28, č. 3, zák. se nevztahují na dodávky a výkony pro státní podniky, které byly na základě § 1 zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., prohlášeny za podniky, spravované podle zásad obchodního hospodaření, totiž pro Státní báňské a hutnické závody, Státní lesy a statky, Uhřiněvský školní závod zemědělský, Školní závod zemědělský v Děčíně-Libverdě, Žabčický školní závod zemědělský, Kuřimský školní závod vysoké školy zvěrolékařské v Brně, Vojenské lesní podniky, Vojenskou továrnu na letadla, Státní lázně, Státní tiskárny, Úřední noviny v Praze a Bratislavě, Československou tiskovou kancelář, Tabákovou režii, Státní loterii, Státní mincovnu v Kremnici, Československé státní dráhy, Československou poštu a Poštovní spořitelnu (§ 1 vládního nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 20. ledna 1928, č. 11 Sb. z. a n., čl. I. vládního nařízení ze dne 24. května 1928, č. 76 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1929, č. 183 Sb. z. a n., a čl. I. vládního nařízení ze dne 11. prosince 1930, č. 179 Sb. z. a n.), jakož i na dodávky a výkony pro státní podniky, které za spravované podle zásad obchodního hospodaření budou podle uvedeného ustanovení zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. ještě prohlášeny.

V čl. 10., odst. 15., vypustí se slovo „žup".

Čl. 11., odst. 8., bude zníti:

(8) Výkony, prováděné pro cizinu jsou od daně osvobozeny, jestliže záležejí ve zpracování movitých věcí hmotných a prokáže-li ten, kdo tyto výkony provedl, obdobně způsobem, stanoveným v odst. 2. nebo 3., že předměty, které jsou výsledkem zmíněného zpracování, vyvezl do ciziny.

Čl. 13., odst. 2., bude zníti:

(2) Za dodávky a výkony s provozem drah souvisící se pokládají dodávky a výkony, které:

1. jsou v jakékoliv spojitosti s provozem a

2. jsou prováděny orgány drah v poměru služebním.

Jsou to zejména tyto dodávky a výkony, prováděné drahami: autobusová doprava osob i předmětů, stavba nebo opravování vlečných drah a vozidel pro soukromníky, pronájmy vozidel soukromníkům nebo cizím železničním správám, propůjčování nádraží, úschova zavazadel, prodej tiskopisů, krmení a napájení dopravovaného dobytka, dodávky a výkony, prováděné státními drahami pro dráhy soukromé, a pod.

V čl. 15. nahradí se odst. 3.—5. tímto odstavcem:

(3) Vyměřuje-li se daň při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, zák.), jest poplatník (§ 5, č. 3, zák.) povinen v prohlášce celnímu úřadu udati a průvodními listinami prokázati úplatu nebo cenu dováženého předmětu a jiné k vyměření daně potřebné údaje (§ 9, odst. 1., pátá věta, zák.); povinnosti této není, vyměřuje-li se daň při dovozu pevnou sazbou (§ 10, odst. 3., zák.). Úplatu jest poplatník povinen prokázati účtem a jeho opis odevzdati celnímu úřadu; je-li úplata v účtě udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji prohlásiti též v československé měně. Není-li úplaty, jest poplatník povinen prohlásiti a vhodným způsobem prokázati cenu dováženého předmětu. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu nebo zdá-li se udaná úplata nebo cena úřadu celní správy nízkou, stanoví úřad (po případě po slyšení znalce) cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu, jest povinen nésti výlohy znaleckého odhadu vždy, jinak jen tehdy, byla-li daň pravoplatně vyměřena z ceny vyšší než byla úplata nebo cena udaná poplatníkem. Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (čl. 14).

Čl. 16., odst. 1., bude zníti:

(1) Při dovozu přepočítá se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle ustanovení o cle.

V nadpisu čl. 18. vypustí se slova „Zvýšení ceny o daň.".

V čl. 19., odst. 2., nahradí se slova „poštovního úřadu šekového" slovy „poštovní spořitelny" a slova „pod č. 2." slovy „v odst. 1., č. 2,".

Čl. 22., odst. 2., č. 3., nahradí se těmito ustanoveními:

3. podnikatelé, povinní platiti paušalovanou daň (§ 19, odst. 8., zák.), „daňový záznam", nebyli-li vyhláškou o paušalování daně výslovně zproštěni této povinnosti. Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován a do něho musí býti zapisována denně každá dodávka pod zvláštní položkou, a to tak, aby byl ze záznamu patrný druh dodávaného zboží, doba provedení dodávky a výše úplaty, jakož i cena předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.); dodávky, při nichž úplata nedosahuje v jednotlivém případě částky 100 Kč, mohou býti do záznamu zapisovány denní úhrnnou částkou. Daňový záznam nemusí vésti, kdo vede obchodní knihy podle ustanovení obchodního zákona; na žádost může býti povinnosti vésti daňový záznam zproštěn, kdo vede obchodní záznamy podle jiných ustanovení, jestliže tyto záznamy stačí ke kontrole paušalované daně nebo se dají k tomuto účelu upraviti. Vyhláška o paušalování daně může povinnost vésti daňové záznamy upraviti jiným způsobem, zejména může stanoviti jinou formu a obsah daňových záznamů;

4. jednatelé, kteří činí nárok na osvobození od daně podle § 7, č. 3, zák. a nevedou řádné obchodní knihy, „daňový záznam". Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován a do něho musí býti zapisována každá zprostředkovaná dodávka pod zvláštní položkou, a to tak, aby bylo ze záznamu patrno, pro koho byla zprostředkována, dále druh zboží, doba zprostředkování a výše úplaty za dodávku i za zprostředkovatelský výkon; obdobným způsobem musí býti zapisovány zprostředkované výkony.

V čl. 23., lit. B, odst. 1., č. 2, vypustí se v závorce slova „odst. 2." a dále slova „čítajíc v to daň"; na konci téhož článku se vypustí odst. 5.

Čl. 24., odst. 3., se vypustí.

Čl. 25. bude zníti:

K § 34, odst. 3., zák.

Daňové záznamy podniků, provádějících přepychové výkony.

Podnikatelé, provádějící přepychové výkony, jsou povinni vésti „daňový záznam". Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován a do něho musí býti denně zapisován každý provedený přepychový výkon pod zvláštní položkou, a to tak, aby byl ze záznamu patrný druh výkonu, doba provedení a výše úplaty.

Čl. 27., odst. 2., lit. a), č. 2, a lit. b), č. 2, budou zníti:

2. cenu dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a dodávek a výkonů mezi závody nebo podniky téhož majetníka, stanoví-li daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 1, odst. 4., zák.), jakož i cenu předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.);

V odst. 4. téhož článku vypustí se věta druhá.

Čl. 28., odst. 2., lit. a), č. 2, bude zníti:

2. cenu dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a dodávek a výkonů mezi závody nebo podniky téhož majetníka, stanoví-li daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 1, odst. 4., zák.), jakož i cenu přepychových předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu nebo výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.);

V odst. 5. téhož článku nahradí se slova „podle § 5, č. 6, zák." slovy „podle § 29, č. 5, zák.".

Čl. 31., odst. 1., věta první, bude zníti:

Příslušným přijmouti ohlášky, žádosti, přiznání a vyměřiti daň jest — kromě případů, uvedených v odst. 7. — finanční úřad I. stolice (v zemi České a Moravskoslezské berní správa, v zemi Slovenské finanční ředitelství, po příp. jeho expositura a v zemi Podkarpatoruské finanční ředitelství), v jehož obvodu podnikatel má bydliště (sídlo) nebo kde převážně pobývá.

Odst. 7. téhož článku bude zníti:

(7) Příslušnost úřadů k vyměření daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, a § 25, odst. 2., č. 1, zák.) řídí se podle ustanovení o cle.

Odst. 8. téhož článku doplní se slovy: „s výjimkou stížností proti vyměření daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1.,

č. 2, a § 25, odst. 2., č. 1, zák.), o kterých platí ustanovení hlavy V. celního zákona."

Odst. 10. téhož článku bude zníti:

(10) Pokud se v zákoně nebo v tomto nařízení mluví o finančním úřadu, rozumí se jím finanční úřad I. stolice (odst. 1.).

V čl. 33., odst. 1., nahradí se slova „poštovního šekového úřadu" slovy „poštovní spořitelny".

Čl. 34., odst. 3., bude zníti:

(3) Za daň, připadající na dodávky z mimosoudní dražby, ručí podle § 8, odst. 1., č. 6, zák. ten, z jehož podnětu se mimosoudní dražba koná, není-li sám subjektem daně.

V čl. 34., odst. 4., vypustí se slova „a soudní".

V čl. 34., odst. 7., nahradí se slova „poštovního šekového úřadu" slovy „poštovní spořitelny".

Čl. 36., odst. 3., bude zníti:

(3) Zajištění daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, a § 25, odst. 2., č. 1, zák.) řídí se podle ustanovení o cle.

V čl. 37. nahradí se v nadpisu a v odst. 1. slova „§ 27, č. 11," slovy „§ 27, č. 2," a v odst. 1., větě první vypustí se slova „(na př. automobil za automobil)".

V čl. 39., odst. 1., nahradí se slova „(vzorec č. 1. a 9.)" slovy „(vzorec č. 1. a 8.)", v odst. 2. a 3. nahradí se slova „politický úřad (administrativní vrchnost) I. stolice" slovy „okresní úřad" a v odst. 5. slova „politického úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice" slovy „okresního úřadu".

V čl. 41, odst. 5., nahradí se slova „v čl. 10, odst. 1.," slovy „v čl. 10., odst. 1.—4.,".

Čl. 43. bude zníti:

K § 49, odst. 5., zák.

Vrácení daně z dodávek a výkonů, uzavřených za platnosti dřívějších ustanovení.

(1) Při dodávkách nebo výkonech, uzavřených před 1. lednem 1931, provedených však po 31. prosinci 1930, které podle zákona č. 188 1930 Sb. z. a n., dani nepodléhají, kdežto podle ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n., ve znění zákona č. 246/1926 Sb. z. a n., byly dani podrobeny, jest příjemce dodávky nebo výkonu oprávněn žádati na svém dodavateli nebo na tom, kdo výkon provádí, poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon. Jestliže však dodavatel nebo ten, kdo výkon provádí, daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati za vrácení daně u příslušného finančního úřadu I. stolice.

(2) Žadatel musí v tomto případě prokázati, že nabyl dotyčných předmětů nebo výkonů úplatně, že dodávka nebo výkon byly provedeny po 31. prosinci 1930 a že z nich byla zaplacena daň podle dřívějších zákonných ustanovení. Tyto okolnosti lze prokázati způsobem, stanoveným v čl. 35. tohoto nařízení; jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel předložiti také výpis z knihy daňové dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí.

(3) Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech, uzavřených dříve, než nabylo účinnosti nařízení, kterým byly některé přepychové předměty nebo výkony prohlášeny za nepřepychové nebo některé předměty zproštěny daně z obratu při dovozu, anebo vyhláška, kterou byl u některých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, provedených však po dni, kdy dotyčné nařízení nebo vyhláška nabyly účinnosti.

Čl. 45. bude zníti:

K § 50 zák.

Účinnost a provedení nařízení.

(1) Toto vládní nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1931.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a pro zásobování lidu.

Ve vzorcích, připojených k vládnímu nařízení č. 156/1924 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení č. 247/1926 Sb. z. a n., provedou se tyto změny:

V záhlaví všech vzorců vloží se za slova „č. 156 Sb. z. a n.," slova „ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.".

Ve vzorci č. 1. nahradí se slova „pol. úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice" slovy „okresního úřadu".

Ve vzorci č. 4. vloží se do poučení za slova „č. 268 Sb. z. a n.", slova „ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.", za

slovo „nepřepychových“ slovo „předmětů“ a za slovo „přepychových“ slovo „předmětů“.

Ve vzorci č. 5. vloží se do poučení za slova „č. 268 Sb. z. a n.“, slova „ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.“.

Ve vzorci č. 6. vloží se za slova „finančnímu ředitelství“, slova „expituře finančního ředitelství“.

Vzorec č. 8. se vypustí.

Ve vzorci č. 9., který se stane vzorcem č. 8., nahradí se slova „politického úřadu (administrativní vrchnosti) I. stolice“ slovy „okresního úřadu“.

Ve vzorci č. 10., který se stane vzorcem č. 9., nahradí se slova „udání berní správy, u níž“ slovy „Finanční úřad I. stolice, u něhož“. Nadpis a za ním následující text na první straně vzorce, který má vyplniti poplatník, bude zníti :

„Přiznání k dani z obratu

za rok 19..

podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.

Nesprávné údaje nebo zatajení trestají se podle zákona.

Jméno a příjmení poplatníkovo (firma): .....
Podnik (zaměstnání): .....
Bydliště (sídlo): .....
Místo provozování: .....“

V rubrice 1. v oddílu I. a II. nahradí se slova „Úhrnná hrubá tržba (z níž“ slovy „Souhrn úplat (z něhož“. V rubrice 2. v oddílu I. a II. vypustí se slova „s připočtením daně“. V poučení k tomuto vzorci nahradí se slova „u berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství)“ slovy „u příslušného finančního úřadu I. stolice (v zemi České a Moravskoslezské u berní správy, v zemi Slovenské u finančního ředitelství po příp. jeho expositury a v zemi Podkarpatoruské u finančního ředitelství)“.

Ve vzorci č. 11., který se stane vzorcem č. 10., nahradí se slova „udání berní správy, u níž“ slovy „Finanční úřad I. stolice, u něhož“. Nadpis a za ním následující text na první straně vzorce, který má vyplniti poplatník, bude zníti:

„Přiznání k dani přepychové

za rok 19..

podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.

Nesprávné údaje nebo zatajení trestají se podle zákona.

Jméno a příjmení poplatníkovo (firma): .....
Podnik (zaměstnání): .....
Bydliště (sídlo): .....
Místo provozování: .....“

V rubrice 1. v oddílu I. a II. nahradí se slova „Úhrnná hrubá tržba (z níž“ slovy „Souhrn úplat (z něhož“. V rubrice 2. v oddílu I. vypustí se slova „s připočtením daně“. V poučení k tomuto vzorci nahradí se slova „u berní správy (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství)“ slovy „u příslušného finančního úřadu I. stolice (v zemi České a Moravskoslezské u berní správy, v zemi Slovenské u finančního ředitelství, po příp. jeho expositury a v zemi Podkarpatoruské u finančního ředitelství)“.

§ 2.

(1) Toto vládní nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1931.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a pro zásobování lidu.

§ 3.

Ministru financí se ukládá, aby ve Sbírce zákonů a nařízení vyhlásil jako přílohu tohoto vládního nařízení úplné znění vládního nařízení, jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

Udržal v. r.

Dr. **Beneš** v. r.	**Dostálek** v. r.
Dr. **Slávik** v. r.	**Bradáč** v. r.
Dr. **Engliš** v. r.	Dr. **Viškovský** v. r.
Dr. **Dérer** v. r.	Dr. **Czech** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.	Dr. **Spina** v. r.
Dr. **Matoušek** v. r.	**Bechyně** v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. **Franke** v. r.

Dr. **Šrámek** v. r.

Příloha

podle § 3 vládního nařízení ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n., obsahující úplné znění vládního nařízení, jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vládních nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.,

jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 50 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, podle § 2 zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost, a podle čl. II., odst. 2., zákona ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon o dani z obratu a dani přepychové a prodlužuje jeho platnost:

Článek 1.

K § 1, odst. 1., č. 1, zák.

Pojem tuzemska, tuzemských dodávek a výkonů.

(1) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené i prováděné (splňované) v tuzemsku. Za tuzemské se však tyto dodávky nepokládají tehdy, jsou-li prováděny (splňovány) pro cizince, který dotyčné předměty v nezměněném stavu vyveze nebo k jehož příkazu budou v nezměněném stavu vyvezeny do ciziny, aniž by mezitím došlo v tuzemsku k další dodávce těchto předmětů nebo ku převodu jejich držby; vývoz nutno v tomto případě prokázati obdobně způsobem, stanoveným v čl. 11;

2. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, uzavřené v cizině, ale prováděné (splňované) v tuzemsku;

3. dodávky předmětů, nalézajících se v tuzemsku, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 5, č. 1, zák.) nebo osobami, uvedenými v § 5, č. 2, zák.;

4. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, uzavřené v tuzemsku, budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;

5. dodávky předmětů, nalézajících se v cizině, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 5, č. 1, zák.), budou-li dotyčné předměty dodavatelem nebo nabyvatelem nebo k příkazu některého z nich osobou třetí dovezeny do tuzemska;

6. dodávky práv, jichž má býti užíváno v tuzemsku, nehledíc na to, má-li ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), bydliště nebo sídlo v tuzemsku či v cizině, a na to, kde byla dodávka uzavřena. Za tuzemské se však nepokládají dodávky práva patentního, při nichž ten, kdo dodávku provádí (oprávněný), má bydliště nebo sídlo v cizině;

7. vlastní spotřeba předmětů vzatých z podniků, které se nalézají v tuzemsku, upotřebí-li se těchto předmětů v tuzemsku.

(2) Za tuzemské výkony se pokládají výkony, prováděné v tuzemsku, nehledíc na to, zda byly uzavřeny v tuzemsku či v cizině.

(3) Tuzemskem podle zákona o dani z obratu a dani přepychové a tohoto vládního nařízení jest rozuměti československé státní území a skladiště československých celních úřadů, která leží na cizím státním území.

Článek 2.

K § 1, odst. 1., č. 2., a § 25, odst. 2., zák.

Dovoz, vývoz, průvoz.

A. Dovoz:

I. Při předmětech podrobených dani z obratu.

Dovoz předmětů nepodléhá zásadně dani z obratu; výjimečně může však za podmínek, stanovených v § 1, odst. 1., č. 2., zák. býti vládním nařízením stanoveno, že dovoz určitých předmětů této dani podléhá.

II. Při předmětech podrobených dani přepychové.

(1) Podle § 25, odst. 2., zák. jest dovoz všech předmětů, uvedených v seznamu přepychových předmětů, zásadně podroben dani přepychové, nehledíc na to, kdo a z jakých důvodů předmět dováží, a na to, zdaňuje-li se dovážený předmět podle seznamu „u výrobce“ nebo v „drobném prodeji“ či „pouze při dovozu“.

(2) Výjimečně nepodléhá dovoz dani přepychové v případech, uvedených v § 27, č. 1, zák.

(3) Jen 2%ní snížené dani přepychové místo plné 12%ní dani přepychové podléhá dovoz v případech, uvedených v § 28 zák.

(4) Činí-li ten, kdo dováží umělecké plastické dílo, nárok, aby se mu při celním odbavení čítala jen 2%ní snížená daň přepychová podle § 28, č. 2., zák., musí celnímu úřadu předložiti hned při celním odbavení potvrzení finančního úřadu I. stolice (čl. 31), v jehož obvodu má umělecké dílo býti umístěno, že jde o umělecké dílo k účelům veřejným. Za díla k účelům veřejným se pokládají díla, určená pro místa a budovy veřejně přístupné, jako náměstí, musea, divadla, sady, veřejné budovy a pod. Potvrzení finančního úřadu uschová celní úřad jako účetní doklad. V pochybnostech, jde-li o umělecké plastické dílo, opatří si finanční úřad I. stolice před vydáním potvrzení odborné dobrozdání a vyšetří, jde-li o účel veřejný.

(5) Za jakých podmínek vybere celní úřad při dovozu přepychových předmětů jen 2%ní sníženou daň přepychovou, jsou-li dovážené předměty určeny pro stát, státní podniky, které nenáležejí k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo nabývá-li kdo dovážených předmětů ve veřejném zájmu, stanoví čl. 10 tohoto nařízení.

(6) Při dovozu přepychových předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, vybere celní úřad 2%ní sníženou daň přepychovou zpravidla jen tehdy, když příjemce předmětu se mu hned při celním odbavení vykáže úředním vysvědčením (§ 28, č. 4., zák.) podle připojeného vzorce (vzorec č. 1), z něhož jest patrno, že obchoduje zbožím toho druhu, jaké právě dováží.

(7) Děje-li se celní odbavení za nabyvatelovy nepřítomnosti, na př. při zásilkách poštou nebo železnicí, vybere celní úřad zpravidla plnou 12%ní daň přepychovou. Činí-li potom nabyvatel nárok, aby se mu z dováženého zboží čítala jen 2%ní snížená daň přepychová podle § 28 zák., musí zažádati u celního úřadu, který daň vybral, za vrácení daňového rozdílu mezi 12%ní daní přepychovou a 2%ní sníženou daní přepychovou. Celní úřad mu vrátí tento rozdíl, jestliže žadatel předloží listinné doklady, potřebné k nabytí výhod podle § 28 zák. a uvedené v tomto článku a ve čl. 10 tohoto nařízení, a šlo-li o dovoz uměleckých děl, zhotovených umělci-plastiky, prokáže-li shora uvedeným způsobem, že bylo dovezeno umělecké dílo k účelům veřejným.

(8) Výjimkou vybere celní úřad od podnikatelů, kteří dovážejí předměty, zdaňované v drobném prodeji, avšak při celním odbavení nejsou přítomni, místo 12%ní daně přepychové toliko 2%ní sníženou daň přepychovou, jestliže podnikatel byl už předem u celního úřadu o to zažádal a uložil u něho úřední vysvědčení o svém živnostenském oprávnění nebo jeho ověřený opis. Vysvědčení nebo jeho ověřený opis nutno každoročně obnovovati.

(9) Z jakého základu vybere celní úřad daň, stanoví čl. 15 tohoto nařízení.

(10) Byla-li 12%ní daň přepychová zaplacena při dovozu a jde-li o předměty, zdaňované u výrobce nebo pouze při dovozu, není dovozce povinen zapsati předmět ani do zásobníku ani do knihy daňové (čl. 23); z tržby za tyto předměty musí odvésti daň z obratu.

B. Vývoz.

(1) Vývoz nepodléhá ani dani z obratu ani dani přepychové, prokáže-li vývozce, že předměty vyvezl do ciziny; tento průkaz musí provésti při zásilkách, přepravovaných jinak než poštou, evidenční knihou o vývozu, vedenou podle připojeného vzorce (vzorec č. 2), dále prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území, a na žádost finančních orgánů případně též duplikátem nákladního listu (dopravní listiny) a korespondencí. Aby mohl býti proveden průkaz o vývozu shora uvedeným prohlášením, musí vývozce vyplniti a připojiti k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny zmíněné prohlášení, opatřené poštovní známkou a svou adresou, a na nákladním listě (dopravní listině) vyznačiti, že k němu bylo připojeno prohlášení. Prohlášení musí k nákladnímu listu (dopravní listině) připevniti tak, aby zamezena byla jeho ztráta. Celní úřad se přesvědčí při prohlídce, že prohlášení jest správné, dohlédne na výstup, potvrdí jej na prohlášení otiskem úředního razítka a podpisem a zašle prohlášení hned vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí vývozce vyplniti shora zmíněné prohlášení a předložiti je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí. Při zásilkách přepravovaných poštou musí vývozce prokázati vývoz evidenční knihou o vývozu, korespondencí a podacím listem poštovního úřadu. Evidenční kniha slouží jak pro vývoz předmětů, podrobených dani z obratu nebo paušalované dani, tak pro vývoz přepychových předmětů; vývozce může však pro vývoz pře-

pychových předmětů vésti zvláštní evidenční knihu. Je-li vývozce sám výrobcem, poznamená stručně v sloupci 3, že vyvezený předmět sám vyrobil (na př. slovy: „vlastní výroba“); sloupec 4 až 8 nemusí pak vyplňovati.

(2) U zboží, vyvezeného do 14 dnů po vyhlášení tohoto nařízení, není třeba, aby vývozce (příp. dodavatel [čl. 11]) se vykázal shora uvedeným prohlášením.

C. Průvoz.

Průvoz nepodléhá dani pod podmínkou, že v době průvozu nedošlo v tuzemsku k zdanitelné dodávce a že zboží neopustilo celní nebo železniční úschovu.

Článek 3.

K § 1, odst. 3., zák.

Obchody komisionářské.

Při posuzování, jde-li o obchod komisionářský, rozhoduje jedině, čí jménem a na čí účet byl dotyčný obchod uzavřen.

Článek 4.

K § 4, č. 3., zák.

Osvobození dodávek drahých kovů a jejich směsí k ražení peněz.

(1) Podle §4, č. 3., zák. nejsou podrobeny dani z obratu dodávky drahých kovů (zlata a stříbra), rudy, obsahující tyto kovy, hutních výrobků a směsí těchto kovů v zrnech, prutech nebo listech a předmětů z těchto kovů jen tehdy, prokáže-li dodavatel potvrzením nabyvatelovým,

1. že se dodává pro stát neb osobu k nákupu oprávněnou a

2. že se dodávka děje k ražení peněz.

(2) Potvrzení nutno uschovati pro případ daňové kontroly (§ 16 zák.).

Článek 5.

K § 4, č. 7., zák.

Osvobození dodávek vody, plynu, elektrického proudu a výkonů jatečných.

(1) Osvobození dodávek vody, plynu a elektrického proudu nevztahuje se na práce a dodávky instalační.

(2) Od daně nejsou osvobozeny dodávky, souvisící s výkony jatečnými, jako prodej krve, mrvy, odpadků atd.

(3) Veřejným osvětlením se rozumí osvětlení ulic, veřejných cest, náměstí, veřejných sadů a podobných míst, ne však osvětlení veřejných budov (škol, kostelů, nádraží, nemocnic atd.).

Článek 6.

K § 4, č. 10, a § 27, č. 1, zák.

Osvobození dovozu od daně.

Dani z obratu při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, zák.) ani dani přepychové (§ 25, odst. 2., č. 1, zák.) nepodléhá dovoz:

1. v případech a za podmínek, uvedených v § 87 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a v §§ 149—173 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon;

2. jde-li o zpětný dovoz předmětů, projednaných při vývozu v záznamním styku (§§ 62—65 celního zákona), leč že by paušalovací vyhláška (§ 19, odst. 8., zák.) stanovila, že dovoz i v tomto případě podléhá dani;

3. v případech, kdy se dovážené předměty projednávají v dovozním záznamu, jestliže se ve stanovené lhůtě opět vyvezou (§§ 62—65 celního zákona).

Článek 7.

K § 4, č. 12, zák.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařských atd. Pojem veřejných léčebných a ošetřovacích ústavů a lázeňských podniků.

(1) Podle § 4, č. 12, zák. nepodléhají dani:

1. pod podmínkou, že úplaty za ně hradí nositelé nebo náhradní nositelé veřejnoprávního sociálního pojištění podle dotyčných právních ustanovení anebo že jsou prováděny pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským:

a) dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně pomůcek therapeutických), léčebných vod, dodávky a výkony, záležející v podávání léčebných lázní, výkony lékařské a porodnické, nehledíc na to, kým jsou prováděny;

b) všechny dodávky a výkony, prováděné léčebnými a ošetřovacími ústavy (jak veřejnými, tak soukromými) a lázeňskými podniky;

2. bez podmínky uvedené ad 1. všeliké dodávky a výkony, prováděné:

a) veřejnými (nikoliv také soukromými) lé-

čebnými a ošetřovacími ústavy na všeobecných třídách;

b) lázeňskými podniky v případě, že byla z úplaty poskytnuta z důvodů sociálních alespoň 50%ní sleva.

Tato osvobození neplatí v případech, kdy jest daň paušalována.

(2) Osvobození, uvedené v odst. 1., č. 1, lit. a), se vztahuje také na dodávky umělých součástí lidského těla, výkony k jejich opravě a pod.

(3) Nositeli, resp. náhradními nositeli veřejnoprávního sociálního pojištění jsou:

1. nositelé veřejnoprávního pojištění úrazového, jako Úrazová pojišťovna dělnická v Praze, Úrazová pojišťovna dělnická v Brně, Zemská úřadovna pro dělnické pojištění v Bratislavě, Slovenská pokladnice pro zemědělské dělníky v Bratislavě a úrazová zaopatření u Československých státních drah, Československé pošty a Československé tabákové režie;

2. nositelé veřejnoprávního pojištění nemocenského, po případě invalidního a starobního, jako nemocenské pojišťovny podle zákona ze dne 9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 8. listopadu 1928, č. 184 Sb. z. a n., svazy nemocenských pojišťoven, Ústřední sociální pojišťovna, Léčebný fond veřejných zaměstnanců, Léčebný fond poštovních zaměstnanců, Kněžská nemocenská pokladna v Přerově, Nemocenská pokladna Československých státních drah, revírní bratrské pokladny a Ústřední bratrská pokladna, dále i vnitřní zařízení subjektů, uvedených v § 5, lit. a), a § 6, lit. a), zákona č. 221/1924 Sb. z. a n., ve znění zák. č. 184/1928 Sb. z. a n., jichž zaměstnanci jsou vyňati z povinného pojištění nemocenského, po případě invalidního a starobního podle tohoto zákona;

3. nositelé veřejnoprávního pojištění pensijního, jako Všeobecný pensijní ústav v Praze se svými pěti úřadovnami, náhradní pensijní ústavy podle §§ 105—111 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb. z. a n., Pensijní ústav soukromých drah v Brně a samostatná pensijní zařízení některých soukromých drah.

(4) Veřejnými léčebnými ústavy jsou takové, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a jsou povinny přijímati nemocné nehledíc na jejich příslušnost, náboženství a schopnost platiti. Veřejnými ošetřovacími ústavy jsou takové, které plní úkoly veřejné zdravotní správy a při nichž není v popředí tak ráz léčebný jako spíše ráz ošetřovací (veřejné porodnice a nalezince, ústavy pro slabomyslné a pod.). Všeobecnou třídou jest rozuměti tu třídu, na níž se za léčení nebo za ošetřování vybírá nejnižší, předem stanovená sazba.

(5) Lázeňskými podniky jsou:

1. veškerá léčebná lázeňská zařízení (na př. lázeňské ústavy, lázeňská sanatoria) k využití přírodních léčivých prostředků (léčivého zřídla, slatiny, bahna či jiného přírodního léčivého produktu nebo léčivého podnebí),

2. zařízení, která lázeňské léčení jen podporují (na př. fysiotherapeutická zařízení, ústavy dietetické, ústavy ubytovací),

pokud již jsou anebo budou úředně povolena.

Článek 8.

K § 4, č. 14, zák.

Úlevy s ohledem na vývoz, dovoz, paušalování daně nebo družstevnictví.

(1) Úlevy na dani, poskytnuté vládou na základě zmocnění § 4, č. 14, zák., mohou záležeti zejména:

1. v osvobození od daně nebo jejím snížení pro dotyčné dodávky nebo výkony;

2. ve vrácení daně nebo části daně, která byla zaplacena z dodávek surovin nebo polotovarů, kterých vývozní podniky výrobní upotřebily ke zpracování na předměty, vyvezené do ciziny, nebo kterých použily jako součásti při výrobě zmíněných předmětů nebo jako jejich obalu;

3. v započtení daně, zaplacené při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, zák.), do daně z první tuzemské dodávky dovezeného předmětu.

(2) Úlevy mohou býti vázány na splnění stanovených podmínek, zejména průkazních.

Článek 9.

K § 4, č. 16., zák.

Osvobození dodávek a výkonů domácích pracovníků.

Dodávky a výkony osob, které samy nebo se členy své rodiny (dětmi, rodiči nebo manželkou), žijícími s dětmi ve společné domácnosti, bez cizích pomocných dělníků zpracovávají za pevně stanovenou mzdu suroviny nebo polotovary, dodané jim jiným podnikatelem ke zpracování, jsou od daně osvobozeny. Nezáleží na tom, mají-li zmíněné osoby živnostenské oprávnění. Toto osvobození platí i tehdy, když zmíněné osoby používají při zpracování vlastních nástrojů nebo strojů anebo pomocných látek.

Článek 10.

K § 4, č. 17., a § 28, č. 3., zák.

Osvobození dodávek (výkonů) a dovozu pro stát (státní úřady, ústavy atd.) nebo státní podniky nebo ve veřejném zájmu.

(1) Od daně z obratu jsou osvobozeny dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáležejí k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byly dodávky nebo výkony ty zadány přímo nebo prostřednictvím družstev nebo společenstev, vyjímajíc případy, kdy daň jest paušalována. Provádějí-li se tyto dodávky nebo výkony prostřednictvím družstev nebo společenstev, vztahuje se osvobození jak na dodávky nebo výkony členů družstva nebo společenstva, tak na dodávky nebo výkony družstva nebo společenstva samého.

(2) Podnikatel, družstvo nebo společenstvo, jemuž byly dodávky nebo výkony zadány přímo, musí prokázati:

1. písemným přijetím své nabídky nebo písemnou smlouvou, že mu dodávka nebo výkon byly přímo zadány;

2. listinným dokladem (na př. nákladním listem nebo stvrzenkou o přijetí zboží nebo provedení výkonu), že dodávku nebo výkon skutečně provedl;

3. písemným dokladem (na př. kvitancí, účtem), co obdržel za dodávku nebo výkon nebo co za ně účtoval.

(3) Finanční úřad I. stolice se může spokojiti jen některými z těchto průkazů, nemá-li důvodné pochybnosti.

(4) Podnikatel, který provádí dodávky nebo výkony prostřednictvím družstva nebo společenstva, musí prokázati písemným potvrzením tohoto družstva nebo společenstva, že jde o dodávky nebo výkony pro stát nebo pro státní podniky, které nenáležejí k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření.

(5) Platí-li podnikatel daň podle skutečně přijatých úplat, jest oprávněn úplaty, přijaté za zmíněné dodávky nebo výkony, si sraziti ze základu pro čtvrtletní daňovou splátku za čtvrtletí, v němž tyto úplaty přijal, a v daňovém přiznání uvésti takové úplaty jako srážkové položky.

(6) Platí-li podnikatel daň podle účtovaných cen, jest oprávněn částky, účtované za zmíněné dodávky nebo výkony, si sraziti ze základu pro čtvrtletní daňovou splátku za čtvrtletí, v němž vydal účty, a v daňovém přiznání tyto účtované částky uvésti jako srážkové položky.

(7) V obou případech musí podnikatel své přiznání doložiti shora uvedenými listinnými doklady.

(8) Při tuzemských dodávkách, podléhajících pravidelně 12%ní nebo 10%ní dani přepychové, státu nebo takovým státním podnikům, které nenáležejí k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, jest dodavatel oprávněn odvésti z dodávky jen 2%ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 3., zák. pod podmínkou, že se vykáže listinnými doklady, uvedenými v prvém odstavci; tyto musí uschovati jako přílohu příslušné položky daňové knihy. V daňovém přiznání jest dodavatel povinen tržbu za zmíněné dodávky uvésti v oddílu pro 2%ní sníženou daň přepychovou a odvolati se na shora uvedené listinné doklady.

(9) Dováží-li stát nebo státní podnik, který nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, přepychové předměty z ciziny přímo nebo prostřednictvím tuzemského podnikatele, vybere celní úřad jen 2%ní sníženou daň přepychovou, vykáže-li se příjemce zboží potvrzením příslušného státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, že dovážený předmět jest určen k jeho potřebě; zmíněné potvrzení musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou toho státního úřadu (ústavu atd.) nebo podniku, pro něž jest předmět určen, a musí v něm býti uvedena cena, kterou úřad (ústav atd.) nebo podnik za dodávku zaplatí. Celní úřad zmíněné potvrzení uschová jako doklad příslušné položky.

(10) Dodávka tuzemského podnikatele, jehož prostřednictvím byl přepychový předmět z ciziny pro stát nebo státní podnik dovezen, jest od daně z obratu podle § 4, č. 17., zák. osvobozena pod podmínkou, že se podnikatel vykáže listinnými doklady, uvedenými v prvém odstavci.

(11) Ustanovení § 4, č. 17, a § 28, č. 3, zák. se nevztahují na dodávky a výkony pro státní podniky, které byly na základě § 1 zákona ze dne 18. prosince 1922, č. 404 Sb. z. a n., prohlášeny za podniky, spravované podle zásad obchodního hospodaření, totiž pro Státní báň-

ské a hutnické závody, Státní lesy a statky, Uhřiněvský školní závod zemědělský, školní závod zemědělský v Děčíně-Libverdě, Žabčický školní závod zemědělský, Kuřimský školní závod vysoké školy zvěrolékařské v Brně, Vojenské lesní podniky, Vojenskou továrnu na letadla, Státní lázně, Státní tiskárny, Úřední noviny v Praze a Bratislavě, Československou tiskovou kancelář, Tabákovou režii, Státní loterii, Státní mincovnu v Kremnici, Československé státní dráhy, Československou poštu a Poštovní spořitelnu (§ 1 vládního nařízení ze dne 25. září 1924, č. 206 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 20. ledna 1928, č. 11 Sb. z. a n., čl. I. vládního nařízení ze dne 24. května 1928, č. 76 Sb. z. a n., § 1 vládního nařízení ze dne 18. prosince 1929, č. 183 Sb. z. a n., a čl. I. vládního nařízení ze dne 11. prosince 1930, č. 179 Sb. z. a n.), jakož i na dodávky a výkony pro státní podniky, které za spravované podle zásad obchodního hospodaření budou podle uvedeného ustanovení zákona č. 404/1922 Sb. z. a n. ještě prohlášeny.

(12) Snížení daně přepychové jest nezávislé na tom, zdaňuje-li se nabývaný přepychový předmět u výrobce nebo v drobném prodeji či pouze při dovozu.

(13) Osoby, které nabývají přepychových předmětů ve veřejném zájmu — při dovozu i v tom případě, nabývají-li předmětů prostřednictvím tuzemského podnikatele —, mají nárok, aby jim jejich dodavatel nebo při dovozu celní úřad čítal jen 2%ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 3., zák., předloží-li svému dodavateli ještě před dodávkou nebo celnímu úřadu hned při celním odbavení potvrzení příslušného finačního úřadu I. stolice, že jde o zájem veřejný. V potvrzení tomto, jež vydá finanční úřad I. stolice na zvláštní žádost a jež musí býti opatřeno otiskem úředního razítka a podepsáno přednostou úřadu, musí býti vyznačeno jméno nabyvatelovo, předmět přepychový a účel, k němuž se přepychového předmětu nabývá.

(14) Potvrzení uchová dodavatel nebo celní úřad jako účetní doklad.

(15) Za nabytí ve veřejném zájmu podle § 28, č. 3., a § 38, odst. 2., zák. se pokládá, nabývá-li se přepychových předmětů pro úkoly zemí, okresů a obcí, ať vlastní nebo státem jim svěřené, pokud nejde o podnikatelskou činnost těchto svazků. Nezáleží na tom, zdaňuje-li se nabývaný přepychový předmět u výrobce nebo v drobném prodeji či pouze při dovozu.

Článek 11.

K § 4, č. 18., zák.

Osvobození dodávek tuzemským vývozcům a výkonů, prováděných v tuzemsku prokázaně pro cizinu.

(1) Dodávky tuzemským vývozcům, při nichž vývozce nenabývá fysické držby, jsou od daně osvobozeny pod podmínkou, že dodavatel i vývozce prokáží, že předmět, prodaný vývozci, byl vyvezen na jeho účet v nezměněném stavu do ciziny, a to do jednoho roku po prodeji.

(2) Při přímém vývozu zboží z podniku dodavatelova do ciziny musí dodavatel podati průkaz o tom, že zboží to bylo skutečně vyvezeno, evidenční knihou o vývozu a buď prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako unikát, nebo podacím listem poštovního úřadu; vývozce v tomto případě musí vývoz prokázati evidenční knihou o vývozu, a jde-li o zásilky přepravované jinak než poštou, shora zmíněným prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem a označeným jako duplikát.

(3) Při nepřímém vývozu zboží z podniku dodavatelova, t. j. zasílá-li dodavatel na pokyn vývozcův zboží nejprve do tuzemské stanice, z níž se pak zboží to zasílá s nákladním listem (dopravní listinou) pro přímou přepravu do ciziny, jest dodavatel povinen podati průkaz o tom, že zboží to bylo skutečně vyvezeno do ciziny, evidenční knihou o vývozu, duplikátem nákladního listu (dopravní listiny) nebo přijímacím potvrzením o přepravě do tuzemské stanice a mimo to prohlášením podle připojeného vzorce (vzorec č. 3), potvrzeným výstupním celním úřadem (čl. 2) a označeným jako unikát; vývozce v tomto případě musí vývoz prokázati evidenční knihou o vývozu, nákladním listem (dopravní listinou) o přepravě do tuzemské stanice a mimo to shora zmíněným prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem a označeným jako duplikát.

(4) Aby mohl býti proveden průkaz o vývozu prohlášeními, uvedenými v předchozích odstavcích, musí býti jak při přímém tak nepřímém vývozu drahou nebo lodí k nákladnímu listu (dopravní listině) pro přímou přepravu do ciziny připojena dvě vyplněná prohlášení, a to jedno označené jako unikát a druhé jako duplikát. Unikát musí býti opatřen adresou dodavatelovou a duplikát

adresou vývozcovou. Ustanovení čl. 2 tohoto nařízení o tom, jak se prohlášení vyplňuje, připojuje, známkuje a potvrzuje, platí obdobně i na shora uvedené unikáty a duplikáty prohlášení. Potvrzený unikát prohlášení zašle celní úřad hned dodavateli a duplikát vývozci. Při zásilkách přepravovaných po nápravě nebo přepravovaných osobně musí dodavatel, případně vývozce vyplniti shora zmíněná dvě prohlášení a předložiti je přímo celnímu úřadu, který mu prohlášení potvrdí a pak hned vrátí.

(5) Jak při přímém tak nepřímém vývozu jest dodavatel povinen v evidenční knize o vývozu uvésti ve sloupci 3, že vyvezený předmět sám vyrobil, ve sloupci 4 datum, kdy vyvezené zboží podle účtu prodal vývozci a v sloupci 9 jméno a adresu vývozce, na jehož účet zboží vyváží. Sloupce 5 až 8 a 12 nemusí vyplňovati, kdežto ostatní sloupce vyplní pravidelným způsobem. O každé dodávce vývozci jest dodavatel povinen vydati řádný účet, v němž musí býti uvedeny datum, firma, které se dodává, značka obalu, hrubá váha, jakož i bližší označení zboží s udáním továrního čísla, druhu, množství (počtu kusů) a prodejní cena. Předměty podrobené dani přepychové musí býti účtovány odděleně od ostatních předmětů. Vývozce jest povinen v evidenční knize o vývozu vyplniti sloupce 1 až 4 a 10 až 17.

(6) Ze shora uvedených dokladů musí býti patrna totožnost zboží, prodaného vývozci, se zbožím vyvezeným.

(7) Finanční orgány jsou oprávněny žádati, aby jak dodavatel tak vývozce předložili též příslušnou obchodní korespondenci a příp. duplikáty nákladních listů (dopravních listin) pro přímou přepravu do ciziny.

(8) Výkony, prováděné pro cizinu, jsou od daně osvobozeny, jestliže záležejí ve zpracování movitých věcí hmotných a prokáže-li ten, kdo tyto výkony provedl, obdobně způsobem, stanoveným v odst. 2. nebo 3., že předměty, které jsou výsledkem zmíněného zpracování, vyvezl do ciziny.

Článek 12.

K § 4, č. 19., zák.

Osvobození dobročinných nebo vzdělávacích dodávek nebo výkonů.

(1) Dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými se rozumějí dodávky nebo výkony, které směřují výhradně a přímo ke zmírnění nouze a chudoby nebo ke konání lásky k bližnímu bez nároků na plnou náhradu. Dobročinnými nejsou dodávky nebo výkony, které samy o sobě nejsou dobročinnými skutky, třebas jejich výnos slouží k dobročinným účelům (na př. pořádání zábavy ve prospěch dobročinného ústavu).

(2) Dodávkami neb výkony výhradně a přímo vzdělávacími se rozumějí dodávky a výkony, které směřují výlučně k povznesení všeobecné vzdělanosti nebo k výchově vědecké nebo umělecké a nemají povahy výdělečné vůbec nebo dějí se bez nároků na plnou náhradu.

(3) Za osvobození nutno zvláště žádati u ministerstva financí a žádost doložiti účetními doklady a případně stanovami. O žádosti rozhoduje ministerstvo financí; dokud o žádosti není pravoplatně rozhodnuto, nutno z dodávek a výkonů, za jejichž osvobození se žádá, platiti pravidelnou daň.

Článek 13.

K § 7, č. 1. a 2., zák.

Osvobozené dodávky a výkony státní poštovní, telegrafní, telefonní a železniční správy.

(1) K poštovní, telegrafní a telefonní službě nenáleží zařizování soukromých telegrafů a telefonů státní správou (mimo zařizování telegrafů a telefonů pro soukromé dráhy), dále prodej odpadkového materiálu (papíru, telegrafních a telefonních sloupů, drátů a pod.), dražební prodeje všech druhů (též odpadkového materiálu) a nakládání odpadkového materiálu.

(2) Za dodávky a výkony s provozem drah souvisící se pokládají dodávky a výkony, které:

1. jsou v jakékoliv spojitosti s provozem a
2. jsou prováděny orgány drah v poměru služebním.

Jsou to zejména tyto dodávky a výkony, prováděné drahami: autobusová doprava osob i předmětů, stavba nebo opravování vlečných drah a vozidel pro soukromníky, pronájmy vozidel soukromníkům nebo cizím železničním správám, propůjčování nádraží, úschova zavazadel, prodej tiskopisů, krmení a napájení dopravovaného dobytka, dodávky a výkony, prováděné státními drahami pro dráhy soukromé, a pod.

(3) Prodej odpadkového materiálu z volné ruky, prodeje dražební všech druhů (též odpadkového materiálu) a nakládání odpad-

kového materiálu nejsou však dodávkami nebo výkony s provozem souvisícími a dani tudíž podléhají.

(4) Osvobození podle § 7, č. 2., zák. platí jako pro dráhy státní, tak i pro dráhy soukromé, ať jsou v provozu státním nebo ne.

Článek 14.

K § 9, odst. 1. a 6., a § 17, odst. 8., zák.

Pojem obecné ceny.

Cenou obecnou rozumí se cena, která se v době provedení dodávky nebo výkonu nebo v době celního odbavení obvykle platí za předměty nebo výkony stejného nebo podobného druhu v místě dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí, nebo v místě celního odbavení, a to při dodávkách ve velkém, cena ve velkém, při dodávkách v malém, cena v malém.

Článek 15.

K § 9 zák.

Stanovení daňového základu.

(1) Při tuzemských dodávkách a výkonech jest finanční úřad I. stolice oprávněn, zdá-li se mu udaná obecná cena (čl. 14) nepřiměřenou, zjistiti tuto cenu odhadem za podmínek, stanovených § 19 zák.

(2) Při vlastní spotřebě, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost nebo pro jiné nevýdělečné upotřebení (darování atd.) nebo pro výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.) nebo pro podnikatelovy zaměstnance, jest základem daně cena obecná (čl. 14) v době, kdy předměty byly vzaty pro vlastní spotřebu.

(3) Vyměřuje-li se daň při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, zák.), jest poplatník (§ 5, č. 3, zák.) povinen v prohlášce celnímu úřadu udati a průvodními listinami prokázati úplatu nebo cenu dováženého předmětu a jiné k vyměření daně potřebné údaje (§ 9, odst. 1., pátá věta, zák.); povinnosti této není, vyměřuje-li se daň při dovozu pevnou sazbou (§ 10, odst. 3., zák.). Úplatu jest poplatník povinen prokázati účtem a jeho opis odevzdati celnímu úřadu; je-li úplata v účtě udána v cizí měně nebo v obchodních mincích, jest poplatník povinen ji prohlásiti též v československé měně. Není-li úplaty, jest poplatník povinen prohlásiti a vhodným způsobem prokázati cenu dováženého předmětu. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu nebo zdá-li se udaná úplata nebo cena úřadu celní správy nízkou, stanoví úřad (po případě po slyšení znalce) cenu částkou, kterou uzná za přiměřenou. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu, jest povinen nésti výlohy znaleckého odhadu vždy, jinak jen tehdy, byla-li daň pravoplatně vyměřena z ceny vyšší než byla úplata nebo cena udaná poplatníkem. Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (čl. 14).

Článek 16.

K § 9, odst. 7., zák.

Přepočítání cizích měn a obchodních mincí.

(1) Při dovozu přepočítá se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle ustanovení o cle.

(2) Nejde-li o dovoz, přepočtou se cizí měna nebo obchodní mince na tuzemskou měnu podle středního kursu, stanoveného pro valuty na pražské burse pro zboží a cenné papíry v den placení; bylo-li však poplatníkovi povoleno, aby místo přijatých úplat zdaňoval ceny účtované (§ 17, odst. 7., zák.), jest pro přepočtení rozhodný den, kdy byl vydán účet. Nejsou-li cizí měna nebo obchodní mince v uvedený den na pražské burse úředně znamenány, jest rozhodným pro přepočtení poslední úřední záznam, není-li starší tří měsíců. Nejsou-li cizí měna nebo obchodní mince na pražské burse vůbec znamenány nebo nedá-li se přepočítací kurs způsobem shora zmíněným zjistiti, třeba si vyžádati o hodnotě posudek pražské bursovní komory.

Článek 17.

K § 10 zák.

Sazba daňová.

(1) Zemědělskými výrobky podle § 10 zák. rozumějí se všechny předměty zemědělské prvovýroby jak rostlinné tak živočišné v původním nezpracovaném stavu.

(2) Za zemědělské výrobky, podrobené 1%ní dani z obratu, se též pokládají výrobky, vzniklé obvyklým zemědělským domáckým zpracováním nebo úpravou zemědělských plodin a výrobků.

(3) Zemědělskými výrobky, jejichž dodávky (vlastní spotřeba) podléhají jen 1%ní dani z obratu, jsou zejména všechny druhy obilnin, luštěnin, okopanin a pícnin (kromě plodin olejnatých, semen a chmele), rýže, kukuřice, proso, stromky, dále ovoce (též ořechy) tuzemského původu, zelenina, sláma, len a konopí, obojí též mědlené, třené, oflakované a vochlované, též koudel, nezpracované dříví (kmeny, štěpiny, nezpracovaná loupaná kůra,

piliny, palivové a odpadkové dříví), dobytek, drůbež, mléko v přírodním stavu, tvaroh, vejce, med, včelí surový vosk, peří (též drané), surové kůže (mimo kůže ze zvěřiny), vlna (nečištěná i praná u zemědělce) atd.

(4) Dani 2%ní podléhají dodávky: kondensovaného mléka, kávy, čaje, koření, ovoce cizího původu, čerstvého i sušeného (pokud nepodléhá dani přepychové), nakládaného ovoce, nakládané zeleniny, nakládaných hub, povidel, krmiv, vzniklých zpracováním zemědělských plodin (pokrutin, melasy, řízků, květu, mláta atd.), surových kůží ze zvěřiny (zaječí, srnčí atd.), zpracovaného dříví (prken, latí, trámů), třísla, rašeliny, vlny jirchářské a vlny prané v továrně, rohu, klihovky, štětin, kostí, střev, čištěného peří, keřů, květin a jiných zahradnických výrobků.

(5) Za olejnaté plodiny se pokládají řepka, řepice, semeno hořčičné a slunečnicové, ohnice, lněné a konopné semeno a mák.

(6) Masnými výrobky, podléhajícími 1%ní dani z obratu, se rozumějí také zvířecí tuky, čítajíc v to máslo a masné pokrmy.

(7) Těstoviny (makarony, nudle atd.) nejsou pekařskými výrobky.

(8) Snížená 1%ní sazba platí jen pro dodávky předmětů, uvedených v § 10 zák. (na př. dodávky chleba, obyčejného pečiva), nevztahuje se však na výkony mlynářů, pekařů atd., z nichž nutno platiti daň 2%ní (na př. melné, úplata za pečení chleba z přinesené mouky).

Článek 18.

K §§ 12 a 19, odst. 8., zák.

Zvláštní účtování paušalované daně.

V těch případech, kde jest daň paušalována, lze požadovati zvláštní účtování daně jen od toho podnikatele, který daňový paušál odvádí. Ostatní podnikatelé vyhoví povinnosti zvláštního účtování daně, žádá-li za to příjemce, tím, že na účtu vyznačí, že daň jest paušalována.

Článek 19.

K §§ 13 a 31 zák.

Dodávky a výkony nepodnikatelů.

(1) Dodávají-li osoby, jež nejsou podnikateli, nepodnikatelům, jsou podle ustanovení §§ 13 a 31 zák. do 14 dnů po ujednání dodávky povinny:

1. zaplatiti z každé jednotlivé dodávky daň příslušnému bernímu úřadu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí, oznámení o dodávce, které musí obsahovati údaje, uvedené v přiloženém vzorci (vzorec č. 4);

3. zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně s údaji, jež obsahuje oznámení, uvedené pod č. 2.

(2) Potvrzením o zaplacení daně u dodávek nepodnikatelů rozumí se vždy stvrzenka (první oddíl platenky) poštovní spořitelny, opatřená údaji, jež obsahuje oznámení, uvedené v odst. 1., č. 2. Údaje tyto mohou býti také napsány na zvláštním listu, který dodavatel se stvrzenkou o zaplacení daně odevzdá nabyvateli.

(3) Dodávají-li osoby, jež nejsou podnikateli, podnikatelům, jest nepodnikatel (dodavatel) toliko povinen do 14 dnů po ujednání dodávky učiniti o dodávce finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu má nabyvatel svou provozovnu, oznámení podle svrchu uvedeného vzorce. Daň odvésti jsou povinni místo dodavatelů podnikatelé (nabyvatelé) ve čtvrtletních lhůtách podle § 20 zák.; povinnost jejich vésti „nákupní záznam" a učiniti přiznání stanoví čl. 22 a 27 tohoto nařízení.

(4) Jakým způsobem se vyměřuje a platí daň při dražbách nepodnikatelů, stanoví čl. 34 tohoto nařízení.

(5) Nepodnikatelé, provádějící zdanitelné výkony, jsou podle §§ 13 a 31 zák. povinni do 14 dnů po provedení výkonů:

1. zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu z každého jednotlivého výkonu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden, oznámení podle připojeného vzorce (vzorec č. 5).

(6) Platby nepodnikatelů berní úřad ihned předepíše a učiní o nich nadřízenému finančnímu úřadu I. stolice oznámení podle připojeného vzorce (vzorec č. 6). Finanční úřad I. stolice přezkoumá podle oznámení nepodnikatele a oznámení berního úřadu, byla-li daň plně zaplacena; nestalo-li se tak, předepíše ji zcela nebo dodatek.

Článek 20.

K §§ 14 a 32 zák.

Ohlášky.

(1) Podnikatelé jsou podle §§ 14 a 32 zák. povinni ohlásiti svůj podnik, jakož i každou jeho provozovnu do 14 dnů po zahájení pod-

niku nebo provozovny finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu podnik nebo provozovna jsou, a nemá-li podnik zvláštní provozovny, kde podnikatel bydlí nebo se zdržuje. Rozšíří-li se podnik na další závody téhož majetníka nebo na další druhy přepychových předmětů, zanechá-li podnik drobného prodeje nebo výroby přepychových předmětů nebo zruší-li se nebo přeloží-li své sídlo, nutno tyto změny rovněž ohlásiti do 14 dnů příslušnému finančnímu úřadu I. stolice. Kočovné podniky přistěhované přihlásí se před tím, než činnost započnou, u toho finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu tuzemskou svou činnost hodlají započíti.

(2) Ohlášku dlužno učiniti na úředním tiskopise (vzorec č. 7), který lze obdržeti u finančních úřadů.

(3) Podnikatelé, kteří nemohou přihlašovací list vyplniti sami, mohou učiniti přihlášku ústně u příslušného finančního úřadu I. stolice.

(4) Podnikatelé, kteří učiní přihlášku opožděně, mohou býti potrestáni trestem podle § 42 zák. nebo pořádkovou pokutou podle § 43 zák.

(5) Podnikatelé, kteří již podali přihlašovací list podle vládního nařízení ze dne 17. prosince 1919, č. 659 Sb. z. a n., nebo ze dne 9. prosince 1921, č. 450 Sb. z. a n., nebo vl. nař. č. 156/1924 Sb. z. a n., nejsou povinni podávati novou přihlášku, obchodují-li však předměty, které teprve nově nařízením byly prohlášeny za předměty přepychové, musí ohlásiti svůj podnik znovu.

(6) Také osoby, uvedené v § 5, č. 2., zák., jsou povinny, dříve než zprostředkovaly dodávky zboží nalézajícího se v tuzemsku a patřícího cizinci nebo dříve než splnily na poukaz cizincův dodávky takového zboží, ohlásiti tuto svou činnost finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu mají svou provozovnu, a nemají-li provozovny, v jehož obvodu bydlí; při tom musí označiti místo, kde se zboží nalézá, a druh zboží.

(7) Jakým způsobem mají ohlásiti svou činnost osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, stanoví odst. 2. §u 14 zák.

Článek 21.

K §§ 16 a 34 zák.

Dohled na podniky.

(1) Finanční úřad I. stolice, orgány finanční, jím zmocněné, a orgány revisního odboru ministerstva financí mají právo, aby mohly prováděti daňovou kontrolu, kdykoliv nahlédnouti do předepsaných daňových záznamů, obchodních knih a korespondence (§ 16 zák.). Tato kontrola se může konati nejen proto, aby se přezkoumalo daňové přiznání nebo aby se předepsala dodatečná daň, nýbrž také v daňovém období, na př. proto, aby se zjistilo, vede-li poplatník předepsané daňové záznamy, vede-li je správně, a při obchodnících přepychovými předměty, shoduje-li se daňová kniha se zásobníkem (čl. 23).

(2) Finanční úřad I. stolice rozhoduje podle svého uvážení, chce-li nahlédnouti do daňových záznamů, obchodních knih a korespondence v podnikatelově provozovně či chce-li si pomůcky ty dáti předložiti. Úřad může uložiti podnikateli nebo jeho zástupci, aby předložil knihy do úředních místností, nesmí však žádati, aby tam byly předloženy takové knihy, kterých podnikatel při vedení obchodu nemůže postrádati.

(3) Předložiti daňové záznamy, knihy a korespondenci v provozovně jest povinen nejen podnikatel, nýbrž i jeho zástupce. Podnikatel jest povinen pro případ své nepřítomnosti v provozovně ustanoviti takového zástupce; neučiní-li tak, může finanční kontrolní orgán žádati, aby uvedené pomůcky předložili členové rodiny nebo zřízenci podnikatelovi.

(4) Bez výslovného podnikatelova svolení jsou úřední zřízenci oprávněni k provádění kontroly vstupovati do provozovny neb obchodních místností jen v obvyklých hodinách, kdy závod jest otevřen, nebo v době, kdy jsou zřízenci podnikatelovi v závodě zaměstnáni. Daňový dozor nutno prováděti s největší šetrností.

(5) Úřední zřízenci musí se na požádání vykázati legitimací nebo, provádí-li kontrolu finanční úřad I. stolice, jeho písemným zmocněním buď všeobecným nebo zvláštním. Podnikatel a jeho zřízenci jsou povinni úředním zřízencům, provádějícím kontrolu, vyjíti vstříc a vykázati jim místnosti, potřebné ku práci.

Článek 22.

K § 16 zák.

Daňové záznamy podniků, povinných platiti daň z obratu.

(1) Podnikatelé nejsou s výjimkami níže uvedenými povinni vésti daňový záznam stran svých tuzemských dodávek, podrobených dani z obratu.

(2) Zvláštní záznamy jsou však povinni vésti:

1. vývozci „evidenční knihu o vývozu" podle čl. 2 tohoto nařízení stran vyvezeného zboží;

2. podnikatelé „nákupní záznam" stran zboží nakoupeného od nepodnikatelů, z něhož jsou podle § 5, č. 6., zák. povinni odvésti daň místo dodavatelů. V tomto záznamu musí každý nákup (směnu) od nepodnikatele uvésti pod zvláštní položkou a u každé položky udati den ujednání dodávky, předmět dodávky, nákupní cenu a jméno dodavatelovo, je-li jim známo;

3. podnikatelé, povinní platiti paušalovanou daň (§ 19, odst. 8., zák.), „daňový záznam", nebyli-li vyhláškou o paušalování daně výslovně zproštěni této povinnosti. Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován a do něho musí býti zapisována denně každá dodávka pod zvláštní položkou, a to tak, aby byl ze záznamu patrný druh dodávaného zboží, doba provedení dodávky a výše úplaty, jakož i cena předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.); dodávky, při nichž úplata nedosahuje v jednotlivém případě částky 100 Kč, mohou býti do záznamu zapisovány denní úhrnnou částkou. Daňový záznam nemusí vésti, kdo vede obchodní knihy podle ustanovení obchodního zákona; na žádost může býti povinnosti vésti daňový záznam zproštěn, kdo vede obchodní záznamy podle jiných ustanovení, jestliže tyto záznamy stačí ke kontrole paušalované daně nebo se dají k tomuto účelu upraviti. Vyhláška o paušalování daně může povinnost vésti daňové záznamy upraviti jiným způsobem, zejména může stanoviti jinou formu a obsah daňových záznamů;

4. jednatelé, kteří činí nárok na osvobození od daně podle § 7, č. 3, zák. a nevedou řádné obchodní knihy, „daňový záznam". Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován a do něho musí býti zapisována každá zprostředkovaná dodávka pod zvláštní položkou, a to tak, aby bylo ze záznamu patrno, pro koho byla zprostředkována, dále druh zboží, doba zprostředkování a výše úplaty za dodávku i za zprostředkovatelský výkon; obdobným způsobem musí býti zapisovány zprostředkované výkony.

Článek 23.

K §§ 34 a 49 zák.

Daňové záznamy podniků, povinných platiti daň přepychovou.

Podnikatelé, obchodující předměty přepychovými, jsou povinni vésti stran předmětů přepychových zvláštní záznamy, a to „zásobník" a „knihu daňovou".

A. Zásobník.

(1) Zásobník musí býti vázaný a list za listem číslovaný. Do něho se zapisuje každodenně a podle druhu přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, spotřeba, ztráta) zboží.

(2) Podniky, vzniklé po 31. prosinci 1923, jsou povinny pořiditi si do 14 dnů ode dne vyhlášení tohoto nařízení, po případě do 14 dnů po svém vzniku inventuru předmětů přepychových podle stavu, kdy počaly obchodovati, a výsledek inventury zapsati jako první položku do zásobníku.

(3) Podnikatelé, kteří mají na skladě předměty v době, kdy předměty ty nařízením byly prohlášeny nově za přepychové, jsou podle § 49, odst. 9., zák. povinni pořiditi do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru těchto předmětů a výsledek její zapsati do zásobníku.

(4) V případech, kde přepychové předměty byly dříve zdaněny u výrobce, nařízením se však nově zdaňují v drobném prodeji, musí podnikatel, který takové předměty má na skladě a prodává je v drobném prodeji, pořiditi též podle stavu ze dne, kdy nařízení to nabylo účinnosti, inventuru těchto předmětů, z nichž byla u výrobce daň přepychová již zaplacena, a stav předmětů inventurou takto zjištěný zapsati jako první položku do zásobníku; daň přepychovou bude v tomto případě podnikatel platiti jen z odprodeje přírůstku těchto předmětů, kdežto ze zásob, zdaněných přepychovou daní již u výrobce, odvede jen 2%ní daň z obratu.

(5) O předmětech, zdaňovaných dříve v drobném prodeji, podle nařízení nově však zdaňovaných u výrobce, musí podnikatel, který není sám výrobcem, vésti dále zásobník až do úplného vyčerpání zásob a musí tyto zásoby zdaniti podle ustanovení § 49, odst. 8., zák. Přírůstek předmětů, které se podle zmíněného nařízení nově zdaňují u výrobce, nemusí už podnikatel (nabyvatel) zapisovati do zásobníku a odvede z nich jen daň z obratu, byly-li mu předměty ty zaslány po dni, kdy nabylo zmíněné nařízení účinnosti; jinak jest povinen zdaniti je 10%ní daní přepychovou v drobném prodeji. Finanční úřad může však povoliti, aby podnikatel odvedl daň přepychovou ze zásob, zjištěných podle stavu ze dne, kdy zmíněné nařízení nabylo účinnosti, na-

jednou nebo v určitých lhůtách, zažádá-li o to podnikatel. Bližší stanoví čl. 44 tohoto nařízení. V tomto případě jest podnikatel zproštěn dalšího vedení zvláštních záznamů stran těchto předmětů.

(6) O zásobách předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nově nařízením za zboží přepychové, a které jsou na začátku účinnosti zmíněného nařízení na skladě, musí podnikatel rovněž pořiditi inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti jej příslušnému finančnímu úřadu I. stolice do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti; zásoby ty zdaňují se 10%ní daní přepychovou až v drobném prodeji.

(7) V zásobníku vede se odděleně a samostatně přírůstek (nákup a výroba) a úbytek (prodej, vlastní spotřeba, výdělečné upotřebení, ztráta) zboží tak, aby porovnáním bylo kdykoliv možno zjistiti stav zboží na skladě.

(8) Do oddílu „přírůstek‘ nutno zapsati:

1. inventurou zjištěný stav zboží;

2. běžné přírůstky, při čemž dlužno uvésti:

a) datum přírůstku (kdy bylo zboží vyrobeno nebo koupeno), datum a číslo účtu;

b) adresu dodavatelovu nebo poznámku, že jde o vlastní výrobu;

c) bližší označení zboží (druh, tovární číslo, číslo skladu, číslo zboží). Zboží budiž při tom rozeskupeno alespoň tak, jak rozeznává seznam přepychových předmětů;

d) množství (kusů, míry, váhy).

(9) Do oddílu „úbytek“ nutno zapsati:

1. běžné úbytky (prodej, vlastní spotřeba, výdělečné upotřebení, ztráta) zboží s udáním:

a) kdy bylo zboží prodáno, spotřebováno, výdělečně upotřebeno atd. (případně, kdy účet byl vydán nebo číslo bloku);

b) bližšího označení zboží (případně také továrního čísla, čísla účtu, čísla skladu, čísla zboží);

2. množství (kusů, míry, váhy);

3. příslušnou položku, pod kterou byly při prodeji dodávka nebo spotřeba nebo výdělečné upotřebení zapsány do knihy daňové.

(10) Každý přírůstek a každý úbytek musí býti zapsán pod zvláštní běžnou položkou. Zásobník musí v každém případě obsahovati shora uvedené náležitosti, ostatní obsah a formu jeho může každý podnikatel stanoviti podle své potřeby.

B. Kniha daňová.

(1) Do knihy daňové se zapisují každodenně:

1. dodávky, vlastní spotřeba (§ 1, odst. 5., zák.) a výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.).

Při tom dlužno uvésti:

a) bližší označení zboží;

b) množství dodaného, spotřebovaného nebo výdělečně upotřebeného zboží;

c) datum dodávky, příp. také číslo účtu;

2. stržená cena, čítajíc v to daň, případně obecná cena (čl. 14) spotřebovaného nebo výdělečně upotřebeného zboží;

3. datum platby;

4. sazba daně;

5. příslušná položka, pod níž byl výdej zboží zapsán do zásobníku (vede-li se jaký);

6. ve sloupci pro poznámku důvod, proč byla účtována snížená 2%ní daň přepychová (s uvedením příslušného dokladu), nebo proč jest dodávka daně prosta (na př. vývoz), pak je-li platba toliko splátkou nebo byl-li obchod zrušen (storno).

(2) Úplaty, z nichž byla účtována jen snížená 2%ní daň přepychová (§ 28 zák.), zapíší se do zvláštního sloupce odděleně od ostatních úplat za přepychové dodávky, podléhající plné 12%ní (10%ní) dani přepychové.

(3) Platí-li se kupní cena za dodané zboží ve splátkách, provede se zápis dodávky hned při první splátce a v poznámkovém sloupci se podotkne, že jde o první splátku. Při dalších splátkách se zapíše v příslušném sloupci toliko datum platby, splacená částka a v poznámkovém sloupci se uvede, o kolikátou splátku jde, a řadové číslo původního zápisu dodávky do knihy daňové.

(4) Bylo-li placeno předem, provede se zápis do knihy daňové hned v den platby a poznamená se, že bylo placeno předem, v poznámkovém sloupci. Dává-li se však zboží na úvěr, provede se zápis v den dodávky a v poznámce se vyznačí, že bylo prodáno na úvěr; tržba se pak zapíše dodatečně při placení. Byla-li dodávka zrušena, uvede se tato okolnost, jakož i datum zrušení dodávky v poznámkovém sloupci u položky, pod kterou byla původní dodávka zapsána do knihy daňové. Při tom budiž pro lepší přehled přeškrtnut

původní zápis platby červeným inkoustem tak, aby zůstal čitelným. O vyúčtování vrácených úplat z těchto zrušených dodávek nebo daně z těchto úplat viz čl. 30 tohoto nařízení.

Článek 24.

K § 34 zák.

Úlevy při vedení knih.

(1) Podnikatelům, obchodujícím přepychovými předměty, jest dovoleno vésti zásobník i knihu daňovou pohromadě v jednom záznamu. Zásobník a kniha daňová mohou býti také spojeny s jinakými záznamy podnikatelovými.

(2) Od vedení knihy daňové může finanční úřad I. stolice osvoboditi podnikatele na žádost tehdy, prodává-li výhradně jen předměty přepychové a vede-li obchodní knihy tak, že jest možno z jednotlivých položek předměty přepychové a platy za ně přijaté bez obtíží zjistiti.

Článek 25.

K § 34, odst. 3., zák.

Daňové záznamy podniků, provádějících přepychové výkony.

Podnikatelé, provádějící přepychové výkony, jsou povinni vésti „daňový záznam" Záznam ten musí býti vázán a list za listem číslován a do něho musí býti denně zapisován každý provedený přepychový výkon pod zvláštní položkou, a to tak, aby byl ze záznamu patrný druh výkonu, doba provedení a výše úplaty.

Článek 26.

K §§ 17 a 35 zák.

Přiznání k dani.

(1) Daňové přiznání musí zásadně podávati každý podnikatel, i když dodává předměty od daně osvobozené nebo předměty, u nichž jest daň paušalována.

(2) Přiznání se podává jak při dani z obratu tak při dani přepychové zpravidla po uplynutí ročního daňového období (§§ 15 a 35 zák.), a to do konce ledna každého roku za uplynulý rok za každou provozovnu zvláště, není-li podnikateli povoleno jednotné zdanění jeho provozoven (čl. 31).

(3) Zruší-li se podnik v daňovém období, nutno podati přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později došlé přihlásí se do 4 neděl po zaplacení.

(4) V jaké lhůtě jsou povinny podati přiznání osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, stanoví § 17, odst. 4., zák.

(5) Při dražbách se podává přiznání za každou jednotlivou dražbu do 14 dnů po jejím provedení, pokud nejde o podniky, které jsou oprávněny odváděti daň z dražeb čtvrtletně (čl. 34).

(6) Podniky, které jsou povinny platiti mimo daň z obratu také daň přepychovou, musí podati kromě přiznání k dani z obratu také zvláštní přiznání k dani přepychové.

(7) Zvláštní přiznání daňové musí také podati podnikatelé, kteří jsou podle vyhlášky o paušalování povinni platiti paušalovanou daň, pokud zmíněnou vyhláškou nebyli výslovně této povinnosti zproštěni.

(8) Daňové přiznání jsou povinny podati ve lhůtě zákonem stanovené též osoby, které pro cizince, nemající v tuzemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují.

Článek 27.

K § 17 zák.

Přiznání k dani z obratu.

(1) V přiznání musí býti zdanitelný základ přiznán podle jednotlivých čtvrtletí.

(2) Přiznání musí obsahovati pro každé čtvrtletí odděleně:

a) v oddílu I. pro 2%ní daň:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky a výkony od daně osvobozené a úplaty za dodávky a výkony, u nichž jest daň paušalována, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí;

2. cenu dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a dodávek a výkonů mezi závody nebo podniky téhož majetníka, stanoví-li daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 1, odst. 4., zák.), jakož i cenu předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.);

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 1, odst. 1., zák.);

4. úplaty za dodávky nebo výkony z jiného důvodu od daně z obratu osvobozené (na př. podle § 4 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí, které byly v předešlých čtvrtletích zdaněny 2%ní daní z obratu;

6. částku podrobenou 2%ní dani z obratu (součet částek 1 a 2 po odečtení částek 3, 4 a 5);

b) v oddílu II. pro 1%ní daň:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky od daně osvobozené a úplaty za dodávky, u nichž jest daň paušalována, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z téhož čtvrtletí;

2. cenu dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a dodávek a výkonů mezi závody nebo podniky téhož majetníka, stanoví-li daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 1, odst. 4., zák.), jakož i cenu předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu (§ 1, odst. 5., zák.);

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 1, odst. 1., zák.);

4. úplaty za dodávky z jiného důvodu od daně z obratu osvobozené (na př. podle § 4 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí, které byly v předešlých čtvrtletích zdaněny 1%ní daní z obratu;

6. částku podrobenou 1%ní dani z obratu (součet částek 1 a 2 po odečtení částek 3, 4 a 5).

(3) Obdobným způsobem nutno sestaviti přiznání, odvádí-li se daň podle účtovaných cen (§ 17, odst. 7., zák.) s tou úchylkou, že se ze souhrnu účtovaných cen nesrážejí nezaplacené pohledávky; ceny účtované za zrušené dodávky (výkony) mohou býti odpočteny ze souhrnu účtovaných cen, prokáže-li poplatník hodnověrně, že dodávka (výkon) byla zrušena, takže nedošlo k jejímu provedení.

(4) Jakým způsobem musí poplatník prokázati srážkové položky, stanoví čl. 30 tohoto nařízení.

(5) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, podléhajícími různým daňovým sazbám, nebo předměty od daně osvobozenými nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, mohou v daňovém přiznání vyloučiti z úhrnné tržby ty částky, které podle nákupních účtů (čítajíc v to daň) připadají na zboží, podléhající 1%ní dani, po případě na zboží od daně osvobozené nebo na zboží, u něhož jest daň paušalována. K vyloučeným částkám mohou připočítati obnos, odpovídající poměrné části režie a podnikatelského zisku. O částku tímto způsobem zjištěnou zmenší se základna 2%ní daně. Vyloučené částky, které podléhají 1%ní dani z obratu, po případě jsou od daně osvobozeny nebo daňovým paušálem kryty, uvede podnikatel v příslušných sloupcích přiznání. Podle stejných zásad lze zjistiti výši čtvrtletních daňových splátek. Podmínkou této úlevy jest, že podnikatel neobchoduje výhradně ve velkém a že se může vykázati nákupními účty, vydanými dodavateli, kteří vedou řádné obchodní knihy.

(6) Srážkové položky smí poplatník odečítati vždy jen od souhrnu úplat, podléhajících při tuzemských dodávkách téže daňové sazbě.

(7) Ceny za zboží, nakoupené od nepodnikatelů (čl. 19), z kterých podnikatel jest povinen podle § 5, č. 6., zák. platiti daň místo dodavatele, jest podnikatel povinen uvésti ve zvláštním daňovém přiznání.

(8) Obdobně jsou povinny sestaviti přiznání osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, dále pak osoby, povinné podle vyhlášky o paušalování platiti paušalovanou daň a podati stran ní daňové přiznání.

Článek 28.

K § 35 zák.

Přiznání k dani přepychové.

(1) V přiznání musí býti zdanitelný základ přiznán podle jednotlivých čtvrtletí.

(2) Přiznání musí obsahovati pro každé čtvrtletí odděleně:

a) v oddílu I. pro 12%ní (10%ní) daň přepychovou:

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, čítajíc v to i úplaty za dodávky od daně osvobozené a úplaty za dodávky, u nichž jest daň paušalována, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí a po srážce úplat, podrobených 2%ní snížené dani přepychové;

2. cenu dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a dodávek a výkonů mezi závody nebo podniky téhož majetníka, stanoví-li daňovou povinnost paušalovací vyhláška (§ 1. odst. 4., zák.), jakož i cenu přepychových předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu nebo výdělečné upotřebení (§ 25, odst. 2., zák.);

3. úplaty za zboží vyvezené (§ 25, odst. 2., zák.);

4. úplaty za dodávky z jiného důvodu od daně osvobozené (na př. podle § 4 zák.) nebo paušálem kryté;

5. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí za přepychové předměty, které byly v přede-

šlých čtvrtletích zdaněny 12%ní (10%ní) daní přepychovou;

6. částku podrobenou 12%ní (10%ní) dani přepychové (součet částek 1 a 2 po odečtení částek 3, 4 a 5);

b) v oddílu II. pro sníženou 2%ní daň přepychovou (§ 28 zák.):

1. souhrn všech přijatých úplat s připočtením daně, po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z téhož čtvrtletí;

2. úplaty vrácené v příslušném čtvrtletí za přepychové předměty, které byly v předešlých čtvrtletích zdaněny 2%ní sníženou daní přepychovou;

3. částku podrobenou 2%ní snížené dani přepychové (rozdíl mezi částkou 1 a 2).

(3) V případech, kde jest podnikatel jako výrobce povinen platiti 12%ní daň přepychovou z předmětů své výroby a mimo to daň 10%ní jako překupník, jest povinen tržbu, podrobenou této 10%ní dani, přiznávati podle hořejších ustanovení na zvláštní příloze svého přiznání.

(4) Podnikatelé, kteří dodají přepychové předměty, jež nenáležejí v jejich obor (§ 31, odst. 2., zák.), jsou povinni stran takové své tržby podati zvláštní přiznání k dani přepychové, po případě podávají-li stran jinaké své tržby přiznání k dani přepychové, uvésti takovou tržbu na zvláštní příloze svého přiznání.

(5) Ceny za zboží, nakoupené od nepodnikatelů (čl. 19), z kterých podnikatel (nabyvatel) jest podle § 29, č. 5, zák. povinen platiti daň místo dodavatele, jest podnikatel (nabyvatel) povinen uvésti ve zvláštním daňovém přiznání.

(6) Byly-li určité předměty (výkony) nařízením nově prohlášeny za předměty (výkony) přepychové a byla-li dodávka (výkon) těchto předmětů provedena po dni, kdy zmíněné nařízení nabude účinnosti, došla-li však úplata za dodávku nebo výkon ještě před tímto dnem, jest poplatník povinen úplatu tu uvésti v přiznání k dani přepychové na příslušném místě. Byla-li však úplata za takové dodávky nebo výkony uvedena již v přiznání k dani z obratu za dřívější daňové období, vyměří se na podkladě opětného přiznání těchto úplat poplatníku daň přepychová, od níž se však odečte daň z obratu; poplatník musí však vykázati tyto úplaty na zvláštní příloze přiznání a musí tam uvésti, že úplaty ty byly v předešlém daňovém období uvedeny v přiznání k dani z obratu, a připojiti zároveň doklady o tom, že dodávka byla zaplacena dříve, než nabylo účinnosti nařízení, kterým dodané předměty (provedené výkony) byly nově prohlášeny za přepychové předměty (výkony).

(7) Jak musí poplatník prokázati srážkové položky, stanoví čl. 30 tohoto nařízení.

(8) Obdobně jsou povinny sestaviti přiznání osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, dále pak osoby, povinné podle vyhlášky o paušalování platiti paušalovanou daň a podati stran ní daňové přiznání.

Článek 29.

K § 17, odst. 7., zák.

Zdanění účtovaných cen místo přijatých platů.

(1) Činí-li podnikatel nárok na povolení, aby mohl místo platů, přijatých v daňovém období, zdaňovati ceny, účtované za dodávky nebo výkony (§ 17, odst. 7., zák.), musí za toto povolení zažádati u příslušného finančního úřadu I. stolice. Povolení se žadateli udělí jen s podmínkou, že zdaní mimo ceny účtované také platy, jež dojdou za dodávky nebo výkony, provedené v době, kdy platil daň ještě podle přijatých úplat. Platy, došlé z dodávek neb výkonů, provedených před povolením, musí podnikatel vykazovati a přiznávati odděleně.

(2) Dosavadní povolení platiti daň podle účtovaných cen zůstávají v platnosti, pokud se podmínky těchto povolení nezměnily.

(3) K vyměření daně musí býti vždy přiznány účtované ceny, čítajíc v to daň.

Článek 30.

K §§ 17 a 18 zák.

Srážkové položky. Vrácení úplat.

(1) Uplatňuje-li poplatník v přiznání srážkové položky, musí je na vyzvání příslušného finančního úřadu (orgánu) prokázati.

(2) Za průkaz se pokládají:

1. stran vývozu evidenční kniha o vývozu a korespondence, dále pak buď prohlášení potvrzené výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území (čl. 2) nebo podací list poštovního úřadu;

2. stran dodávek (přepychového i nepřepychového zboží) nebo výkonů pro stát nebo státní podniky nebo pro osoby, které nabyly

přepychového předmětu ve veřejném zájmu, doklady, uvedené v čl. 10 tohoto nařízení;

3. stran jinakých od daně osvobozených dodávek (výkonů), dále stran dodávek (výkonů), u nichž jest daň paušalována, zpravidla prodejní účty a řádné obchodní knihy. U podnikatelů, kteří neobchodují výhradně ve velkém, může se však finanční úřad I. stolice spokojiti průkazem nákupními účty, vydanými dodavateli, kteří vedou řádné obchodní knihy; k nákupním cenám připočte se poměrná část režie a podnikatelského zisku. Tržbu za zboží, u něhož jest daň paušalována, smí si srážeti ve svém přiznání podnikatel, který není podle vyhlášky o paušalování povinen paušál sám odváděti;

4. stran úplat vrácených korespondence nebo jiné doklady o zrušení dodávky nebo slevě ceny.

(3) Vrácená úplata smí se odečítati vždy jen od souhrnu úplat, které podléhají téže daňové sazbě jako úplata vrácená. Byla-li tudíž vrácena úplata, která podléhala 1%ní dani, lze ji odečísti jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 1%ní, byla-li však vrácena úplata, podrobená 2%ní dani, lze ji odečítati jen od souhrnu přijatých úplat, podléhajících dani 2%ní a pod.

(4) Vrací-li podnikatel úplatu ještě nezdaněnou, odečte ji prostě při čtvrtletní uzávěrce od součtu přijatých úplat, podléhajících stejné daňové sazbě, a vykáže jen zbytek jako souhrn zdanitelných úplat v příslušném čtvrtletí přijatých. Byla-li však vrácená úplata zdaněna již v dřívějších čtvrtletích, odečte se při nejblíže následující daňové splátce od souhrnu úplat, z něhož se odvádí daň podle stejné sazby; v daňovém přiznání uvede se však v těchto případech v souhrnu přijatých úplat celá čtvrtletní tržba, nezmenšená o vrácenou úplatu. Tato úplata se vykáže pak v daňovém přiznání na příslušném místě jako srážková položka. Nebyla-li však v celém běžném ročním daňovém období žádná z přijatých úplat podrobena téže daňové sazbě jako vrácená částka, uvede podnikatel vrácenou úplatu na konci přiznání v příslušné poznámce a zároveň uvede sazbu, podle které byla z vrácené úplaty v dřívějším období zaplacena splátka. Splátku, která z vrácené úplaty byla zaplacena, odečte pak vyměřující úřad od celkové předepsané daně.

(5) Toto ustanovení platí obdobně, provádí-li se zdanění podle § 17, odst. 7., zák. podle účtovaných cen místo podle úplat skutečně přijatých.

Článek 31.

K § 20, odst. 1., a § 39 zák.

Příslušné úřady.

(1) Příslušným přijmouti ohlášky, žádosti, přiznání a vyměřiti daň jest — kromě případů, uvedených v odst. 7. — finanční úřad I. stolice (v zemi České a Moravskoslezské berní správa, v zemi Slovenské finanční ředitelství, po příp. jeho expositura a v zemi Podkarpatoruské finanční ředitelství), v jehož obvodu podnikatel má bydliště (sídlo) nebo kde převážně pobývá. Má-li podnikatel oddělenou provozovnu, je příslušným finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu se podnik provozuje. Má-li podnikatel několik provozoven v témže ukládacím okrese, zdaňuje se každá zvláště; má-li několik provozoven v různých okresích, je příslušným stran každé provozovny finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu jest provozovna.

(2) Podnikateli může býti na zvláštní žádost povoleno jednotné zdanění všech jeho provozoven. O žádosti, jež musí býti doložena průkazem, na př. ověřeným výpisem z obchodního rejstříku, že jde o provozovny téhož majetníka nebo o závody téhož podniku, rozhoduje, jsou-li provozovny v obvodu jednoho finančního úřadu I. stolice, tento úřad, jsou-li však v obvodu různých finančních úřadů I. stolice, zemský finanční úřad (zemské finanční ředitelství v Praze, v Brně, finanční ředitelství v Opavě, generální finanční ředitelství v Bratislavě, hlavní finanční ředitelství v Užhorodě), a jsou-li v obvodu různých zemských finančních úřadů, ministerstvo financí.

(3) Povolení jednotného zdanění, udělená podle dřívějších zákonných ustanovení, zůstávají nadále v platnosti.

(4) Stran kočovních a podomních podniků jest příslušným úřadem ten finanční úřad I. stolice, kterému přísluší ukládání daně výdělkové (čl. 36).

(5) Stran osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jest příslušným k vyměření daně finanční úřad I. stolice, v jehož obvodu činnost provozovaly.

(6) V pochybnostech o tom, který úřad jest příslušný k vyměření daně, rozhodne zemský finanční úřad.

(7) Příslušnost úřadů k vyměření dané z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, a § 25, odst. 2., č. 1, zák.) řídí se podle ustanovení o cle.

(8) O opravných prostředcích rozhoduje jako druhá stolice s konečnou platností zemský finanční úřad s výjimkou stížností proti vyměření daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, a § 25, odst. 2., č. 1, zák.), o kterých platí ustanovení hlavy V. celního zákona.

(9) V případech, kde daň jest paušalována, stanoví vždy příslušná vyhláška, které úřady jsou příslušny k vyměření paušalované daně a k rozhodování o daňové povinnosti a o stížnostech.

(10) Pokud se v zákoně nebo v tomto nařízení mluví o finančním úřadu, rozumí se jím finanční úřad I. stolice (odst. 1.).

Článek 32.

K § 20 zák.

Vyměření daně z dodávek nepodnikatelů podnikatelům.

Finanční úřad I. stolice vyměří daň podnikatelům, kteří podle § 5, č. 6., zák. jsou povinni ji odvésti sami místo nepodnikatelů, od nichž zboží koupili, na podkladě zvláštního přiznání (čl. 27, posl. odst., a čl. 28) a vydá na tuto daň zvláštní platební rozkaz.

Článek 33.

K § 20, odst. 2. a 3., zák.

Splátky.

(1) Každý podnikatel jest, nehledíc na výši docílené tržby, povinen ze své čtvrtletní tržby a z hodnoty vlastní spotřeby (§ 1, odst. 5., zák.), jakož i z hodnoty toho, co výdělečně upotřebí (§ 25, odst. 2., zák.), zapraviti daň bez úředního vyzvání do 6 neděl po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. K tomu cíli zjistí, kolik ve čtvrtleti utržil a kolik činí cena vlastní spotřeby, příp. cena výdělečného upotřebení, vypočte si z této částky daň a zašle příslušný obnos platenkou poštovní spořitelny bernímu úřadu.

(2) Zaplacené splátky uvede podnikatel v daňovém přiznání za příslušný rok.

(3) Tato ustanovení platí obdobně, odvádí-li se daň podle účtovaných cen (§ 17, odst 7., zák.).

(4) Podnikatelé, kteří jsou povinni podle § 5, č. 6., zák. z nakoupeného zboží platiti daň místo nepodnikatelů, jsou povinni daň tu odvésti ve čtvrtletních lhůtách zároveň s pravidelnými čtvrtletními splátkami ze své tržby.

(5) Podnikatelé, kteří obchodují předměty, podléhajícími různým daňovým sazbám, nebo předměty od daně osvobozenými nebo předměty, u nichž jest daň paušalována, mohou vypočítati čtvrtletní daňovou splátku podle směrnic, stanovených v čl. 27 tohoto nařízení.

(6) Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny zaplatiti daň bernímu úřadu bez úředního vyzvání do 3 dnů po skončení své tuzemské činnosti, a trvala-li tato činnost déle než 1 měsíc, do 3 dnů po uplynutí každého měsíce.

Článek 34.

K § 20, odst. 5., zák.

Jak se vyměřuje daň při dražbách.

(1) Dodávky z dražeb jsou podrobeny podle § 1, odst. 2., zák. dani z obratu a podle § 25, odst. 2., zák. dani přepychové. Od daně jsou osvobozeny podle § 4, č. 1. a 2., zák. vnucené dražby a dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví. Dodávky přepychových předmětů při vnucených dražbách podléhají však vždy dani přepychové (§ 25, odst. 2., č. 4., a § 27, č. 1., zák.).

(2) Daň jest povinen platiti podle § 5, č. 5., a § 29, č. 4., zák., je-li dražba mimosoudní, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň.

(3) Za daň, připadající na dodávky z mimosoudní dražby, ručí podle § 8, odst. 1., č. 6, zák. ten, z jehož podnětu se mimosoudní dražba koná, není-li sám subjektem daně.

(4) Ustanovení odst. 3. se vztahuje podle všeobecného ustanovení § 24 zák. také na mimosoudní dražby předmětů přepychových.

(5) Nepodnikatel, který zamýšlí provésti dobrovolnou dražbu, jest povinen to oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu se dražba má konati, a to nejpozději týden před dražbou a v oznámení uvésti dobu, předmět a místo dražby.

(6) Osoba, k placení daně povinná, musí obdobně podle ustanovení čl. 26 až 28 tohoto nařízení do 14 dnů po dražbě podati daňové přiznání, obsahující souhrn všech úplat při dražbě přijatých; byly-li v dražbě prodány zároveň předměty přepychové, musí se stran nich podati zvláštní přiznání.

(7) Daň, kterou si poplatník sám vypočte, musí býti ve lhůtě, stanovené pro podání přiznání, odvedena platenkou poštovní spořitelny bernímu úřadu, příslušnému podle místa dražby. Na rubu složenky (oddíl II. platenky)

musí poplatník vyznačiti, že jde o daň z obratu nebo o daň přepychovou, datum a místo dražby a stručně odkázati na přiznání daňové, podané finančnímu úřadu I. stolice.

(8) Berní úřad platbu předepíše a učiní o ní finančnímu úřadu I. stolice oznámení podle připojeného vzorce (vzorec č. 6). Tento úřad přezkoumá podle daňového přiznání, byla-li daň správně odvedena, a předepíše, je-li třeba, dodatek; jinak strana platební rozkaz neobdrží.

(9) Stálé soudní dražebny, notáři a podnikatelé, kteří častěji nebo po živnostensku provádějí dražby, jsou oprávněni daň z obratu nebo daň přepychovou z dražeb odváděti čtvrtletně pozadu zároveň s daňovými splátkami z ostatní své tržby.

(10) Nárok na 2%ní sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 4., zák. lze uplatniti také při dražbách za podmínek, uvedených v čl. 39 tohoto nařízení.

(11) Ustanovení odst. 1. až 4. a odst. 6. až 8. a odst. 10. vztahují se jak na dražby, prováděné podnikateli, tak na dražby, prováděné nepodnikateli.

Článek 35.

K §§ 22 a 37 zák.

Vrácení daně vývozcům nebo daně zaplacené omylem.

(1) Tuzemský podnikatel, který vyvezl do ciziny předmět, podrobený dani z obratu nebo dani přepychové, aniž jej zpracoval, může žádati za vrácení částky ve výši daně, kterou z dodávky jeho dodavatel nebo při dovozu on sám státu odvedl.

(2) Za zpracování se nepokládá, byl-li předmět jen opatřen novým neb jiným obalem, nebo čištěním, natřením nebo jinak jen zevně upraven k prodeji.

(3) Žádost za vrácení daně z obratu nebo daně přepychové nutno podati do jednoho roku po vývozu u finančního úřadu I. stolice, v jehož obvodu má vývozce své bydliště (sídlo).

(4) Žadatel musí prokázati, že nabyl vyvezeného předmětu od tuzemského dodavatele nebo že jej sám z ciziny dovezl, kdy se tak stalo, z jaké ceny byla jeho dodavatelem nebo při dovozu jím samým daň zaplacena, a že tento předmět skutečně vyvezl do ciziny.

(5) K tomu cíli musí žádost doložiti příslušným výpisem ze své evidenční knihy o vývozu, kterou jest povinen vésti podle čl. 2 tohoto nařízení, a buď prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem, že zboží bylo vyvezeno ze zdejšího celního území (čl. 2) nebo podacím listem poštovního úřadu. Kromě toho musí předložiti nákupní účet, vydaný mu jeho dodavatelem, a dva opisy tohoto nákupního účtu. Z nákupního účtu má býti patrno, kdy byla účtovaná cena zaplacena (neplatí-li dodavatel daň z cen účtovaných podle § 17, odst. 7., zák.).

(6) Obsahuje-li nákupní účet údaje, které nemají pro posouzení nároku na vrácení daně významu, dostačí, předloží-li vývozce kromě prvopisu nákupního účtu pouhé dva výpisy z tohoto účtu, obsahující datum účtu, jméno dodavatelovo, označení zboží, jeho množství, cenu, označení obalu a při vagonových zásilkách též čísla vagonů, zkrátka údaje, které jsou k zjištění totožnosti zboží nezbytné, konečně datum zaplacení a zaplacenou částku.

(7) Opisy nákupního účtu nebo výpisy z něho musí býti opatřeny prohlášením dodavatele, od něhož vývozce zboží koupil, že daň z účtované ceny byla již zaplacena, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtovaná cena zahrnuta v částce, z níž daň za příslušné období byla již zapravena; prohlášení musí zníti na úřad, u něhož se o vrácení žádá.

(8) Jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel kromě dokladů shora uvedených předložiti také příslušný výpis z knihy daňové svého dodavatele.

(9) Dodavatelovo prohlášení a výpis z jeho knihy daňové jsou kolku prosty.

(10) Odepře-li dodavatel vydati vývozci prohlášení o zaplacení daně nebo výpis z knihy daňové nebo nemůže-li si je vývozce opatřiti z jiných důvodů, musí tyto překážky oznámiti, připojiti nákupní účet a dva jeho opisy a žádati, aby úřad se sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve pak dodavatele, aby opatřil opisy účtů prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacena či ne, případně aby předložil výpis ze své knihy daňové. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložiti pořádkovou pokutu podle § 43 zák.

(11) Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl tento předložen proto, aby daň byla vrácena, a žadateli jej pak vrátí.

(12) Jeden opis účtu podrží si úřad, druhý opis zašle k cíli kontroly tomu finančnímu

úřadu I. stolice, u něhož jest vývozcův dodavatel zdaněn.

(13) Žádost, kterou jest podati nejdéle do jednoho roku po vývozu, podává se zpravidla za celé daňové období ročně nebo alespoň čtvrtletně, vždy však teprve tehdy, když lze s jistotou předpokládati, že ten, kdo vývozci zboží dodal, daň z dodávky již státu odvedl.

(14) Žádá-li za vrácení daně vývozce, který vyvezené zboží z ciziny sám dovezl a z něho při dovozu daň zaplatil, doloží svou žádost výpisem ze své evidenční knihy o vývozu a buď prohlášením, potvrzeným výstupním celním úřadem, nebo podacím listem poštovního úřadu, dále pak stvrzenkou celního úřadu o zaplacení daně.

(15) Žádá-li podnikatel za vrácení daně omylem zaplacené, nutno tuto skutečnost prokázati obchodními knihami a korespondencí, a jde-li o vrácení daně přepychové, také příslušným výpisem z knihy daňové žadatelovy.

(16) O žádostech rozhoduje finanční úřad I. stolice (čl. 31).

Článek 36.

K § 23 zák.

Zajištění daně.

(1) Příslušný finanční úřad I. stolice (čl. 31) může podnikům kočovním nebo podomním, které nemají na určitém místě stálé provozovny, zároveň při uložení daně výdělkové uložiti jistotu za daň z obratu nebo daň přepychovou, a to ve výši daně, která pravděpodobně připadne na daňové období, za které se zmíněným podnikům vyměřuje daň výdělková.

(2) Příslušný finanční úřad I. stolice může také osobám, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemajíce zde stálé provozovny provádějí v tuzemsku dodávky nebo výkony, uložiti jistotu za daň, která pravděpodobně připadá na dobu, po kterou zmíněné osoby zamýšlejí v obvodu tohoto finančního úřadu prováděti dodávky nebo výkony.

(3) Zajištění daně z obratu a daně přepychové při dovozu (§ 1, odst. 1., č. 2, a § 25, odst. 2., č. 1, zák.) řídí se podle ustanovení o cle.

Článek 37.

K § 27, č. 2., zák.

Osvobození dodávek používaných přepychových předmětů.

(1) Směňuje-li se používaný přepychový předmět za nový přepychový předmět téhož druhu, jest dodávka používaného přepychového předmětu podle § 27, č. 2., zák. od daně přepychové osvobozena, kdežto dodávka nového přepychového předmětu podléhá dani přepychové z plné ceny nového přepychového předmětu, nezmenšené o cenu používaného přepychového předmětu. Podmínkou zmíněného osvobození jest, že dodavatel nového přepychového předmětu vydá o směně řádný účet, v němž musí býti uvedena jak cena za nový přepychový předmět tak cena za používaný přepychový předmět; opis tohoto účtu jest dokladem příslušné položky knihy daňové. Je-li dodavatel používaného přepychového předmětu podnikatelem, jest povinen cenu účtovanou za používaný přepychový předmět zvláště uvésti ve svém přiznání jak mezi příjmy tak mezi srážkami a srážku tu doložiti originálním účtem o směně.

(2) Dodávka používaného přepychového předmětu podléhá ovšem dani z obratu.

Článek 38.

K § 28, č. 2., zák.

Snížená daň přepychová pro umělecká plastická díla.

(1) Dodávky plastických děl podléhají 2%ní snížené dani přepychové jen tehdy, jde-li o umělecká plastická díla k účelům veřejným. Okolnost, že plastické dílo bylo dodáno pro veřejné účely, nutno prokázati objednávkou a potvrzením finančního úřadu I. stolice, uvedeným ve čl. 2 tohoto nařízení; zmíněné průkazy nutno uschovati jako doklad knihy daňové.

(2) Snížená daň přepychová se neztahuje však na dodávky uměleckých plastických děl, která nejsou určena k účelům veřejným.

(3) Podmínky, za nichž dovoz uměleckých plastických děl podléhá jen 2%ní snížené dani přepychové, stanoví čl. 2 tohoto nařízení.

Článek 39.

K § 28, č. 4., zák.

Průkazy pro překupníky k uplatnění nároku na sníženou daň přepychovou.

(1) Činí-li ten, kdo nabývá přepychových předmětů, zdaňovaných v drobném prodeji, nárok na sníženou daň přepychovou podle § 28, č. 4., zák. proto, že těchto předmětů nabývá k dalšímu zcizení v nezměněném stavu, musí tuto okolnost dodavateli prokázati

jednak úředním vysvědčením, jednak osvědčením podle připojených vzorců (vzorec č. 1 a 8).

(2) Úřední vysvědčení, jež vydá okresní úřad tomu, kdo jest oprávněn podle platných ustanovení provozovati výdělečnou činnost, musí obsahovati: řadové číslo úředního seznamu, jméno (firmu) toho, kdo zboží nabývá, jeho povolání (živnost), bydliště (sídlo firmy) a bližší adresu, obvyklé označení obchodních předmětů, které podnikatel po živnostensku prodává, a dobu, na kterou má vysvědčení platnost. Vysvědčení se vydává na jeden kalendářní rok; po jeho uplynutí může platnost úředního vysvědčení býti vždy prodloužena na další kalendářní rok.

(3) Okresní úřad vede o vydaných úředních vysvědčeních seznam, v němž jsou obsaženy údaje shora uvedené.

(4) Není závady, aby úřad vydal podnikateli další vysvědčení, na nichž se poznamená, kolikáté to jest vyhotovení.

(5) Osvědčení, jež vydá nabyvatel dodavateli, musí obsahovati: jméno okresního úřadu, který vydal úřední vysvědčení shora uvedené, datum a číslo tohoto vysvědčení, obvyklé obchodní označení dodávky, její cenu, dodavatelovo jméno (firmu), datum vyhotovení, nabyvatelův podpis a jeho adresu.

(6) Při odebrání zboží vykáže se odběratel úředním vysvědčením a odevzdá dodavateli osvědčení o dodávce.

(7) Dodavatel poznamená v knize daňové (v poznámkovém sloupci) důvod, proč byla účtována snížená 2%ní daň přepychová, vyznačí na osvědčení položku knihy daňové a uschová toto osvědčení jako doklad příslušné položky knihy daňové.

(8) Jen za těchto podmínek jest dodavatel oprávněn při dodávce uvésti v knize daňové místo plné 10%ní sazby toliko 2%ní sazbu daně přepychové a podle této daň vypočítati.

(9) Dodavatel nemusí však trvati na předložení úředního vysvědčení a osvědčení, když zná nabyvatele jako obchodníka nebo živnostníka zbožím přepychovým právě toho druhu, jaké prodává, nebo když jest z objednacího listu zřejmo, že ten, kdo zboží objednává, obchoduje zbožím právě tohoto druhu. Ve všech těchto případech jedná však dodavatel na vlastní zodpovědnost a musí na požádání finančních orgánů hodnověrně prokázati, komu, kdy a jaké zboží skutečně dodal. Tento průkaz provede objednacím listem, opisem účtu a případně dopravní listinou (nákladním listem, poštovním podacím listem atd.). Odebírá-li však nabyvatel zboží osobně bez objednacího listu, musí dodavatel vyhotoviti účet a opis účtu uschovati jako doklad příslušné položky knihy daňové.

Článek 40.

K § 38, odst. 1., zák.

Vrácení daně přepychové výrobcům přepychových předmětů.

(1) Podnikateli, který nabyl přepychového předmětu proto, aby jej dále zpracoval na jiný přepychový předmět, vrátí se na žádost částka ve výši rozdílu mezi 12%ní (10%ní) daní přepychovou a sníženou 2%ní daní přepychovou, prokáže-li, že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem nebo že nabyl přepychového předmětu, zdaňovaného v drobném prodeji, a prokáže-li dále, že z dodávky nebo při dovozu byla státu odvedena 12%ní (10%ní) daň přepychová.

(2) Zpracováním se rozumí jak zpracování ve vlastním slova smyslu, kdy předmět ztrácí svou podstatu a název, tak také přepracování, jímž se mění toliko forma předmětu nebo při němž se předmětu použije jako součástky k zhotovení jiného přepychového předmětu.

(3) Žádost musí býti podána do jednoho roku po nabytí předmětu. Žadatel musí prokázati buď, že nabyl předmětu úplatnou dodávkou, podléhající 12%ní nebo 10%ní dani přepychové a za jakou úplatu, nebo že jej dovezl z ciziny a zaplatil při dovozu 12%ní daň přepychovou. Žádost svou musí doložiti průkazem (na př. zásobníkem), že předmět skutečně zpracoval na jiný přepychový předmět, dále pak nákupním účtem a dvěma jeho opisy a příslušným výpisem z knihy daňové svého dodavatele, nebo jestliže dovezl předměty z ciziny a zaplatil při dovozu daň, celní kvitancí. Z nákupního účtu má býti patrno, kdy byla účtovaná cena zaplacena (neplatí-li dodavatel daň z cen účtovaných podle § 17, odst. 7., zák.).

(4) Opisy nákupního účtu, případně výpisy z něho (čl. 35) musí býti opatřeny prohlášením dodavatele, že daň z účtované ceny byla již zaplacena, a datem této platby nebo prohlášením, že jest účtovaná cena zahrnuta v částce, z níž daň za příslušné období byla již státu odvedena; prohlášení musí zníti na úřad, u něhož se o vrácení žádá.

(5) Odepře-li dodavatel vydati nabyvateli prohlášení o zaplacení daně nebo výpis ze své knihy daňové nebo nemůže-li si je nabyvatel z jiných důvodů opatřiti, musí tyto překážky oznámiti, připojiti nákupní účet a dva jeho opisy a žádati, aby úřad se sám přesvědčil o zaplacení daně z účtovaného zboží. Finanční úřad vyzve pak dodavatele, aby opatřil opisy účtu prohlášením, je-li daň z příslušné dodávky již zaplacena čili nic, případně aby předložil výpis ze své knihy daňové. Nevyhoví-li dodavatel tomuto vyzvání včas, může mu finanční úřad uložiti pořádkovou pokutu podle § 43 zák.

(6) Finanční úřad vyznačí na prvopise účtu, že byl předložen proto, aby daňový rozdíl byl vrácen, a žadateli jej pak vrátí. Jeden opis účtu podrží si úřad, druhý opis zašle k cíli kontroly tomu finančnímu úřadu I. stolice, u něhož jest dodavatel zdaněn.

(7) Nenabyl-li podnikatel přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, vrátí se mu na žádost částka ve výši 6% nákupní ceny (bez daně). Žadatel musí i v tomto případě žádost podati do jednoho roku po nabytí předmětu a doložiti ji shora uvedenými doklady a průkazem (na př. zásobníkem), že předmět skutečně zpracoval na jiný přepychový předmět.

(8) V obou případech musí býti žádost podána u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, kterýžto úřad hodnověrnost předložených průkazů přezkoumá a o žádosti rozhodne.

Článek 41.

K § 38, odst. 3., zák.

Vrácení daně přepychové státu, státním podnikům a osobám, jež nabyly přepychových předmětů ve veřejném zájmu.

(1) Stát, státní podniky, které nenáležejí k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo kdo nabyl přepychového předmětu ve veřejném zájmu, mají nárok, aby se jim vrátila částka ve výši 6% nákupní ceny tehdy, když předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, nenabyli ani sami přímo od výrobce nebo přímo dovozem, ani dovozem prostřednictvím tuzemského podnikatele podle § 28, č. 3., zák.

(2) Co se rozumí veřejným zájmem, stanoví čl. 10 tohoto nařízení.

(3) Žádost za vrácení daně nutno podati u příslušného finančního úřadu I. stolice nabyvatelova, a to do jednoho roku po nabytí předmětu a doložiti ji nákupním účtem a dvěma jeho opisy; skutečnost, že daň byla zaplacena státu, musí býti prokázána způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení. Kdo nabyl předmětu ve veřejném zájmu, musí mimo to ještě prokázati (vysvědčením úřadu, správy ústavů atd.), k jakému účelu předmětu nabyl.

(4) Finanční úřad přezkoumá předložené průkazy a na nákupním účtě poznamená, že byl předložen proto, aby daň byla vrácena, a uvede důvod tohoto vrácení.

(5) Dodávka překupníkova státu nebo shora zmíněným státním podnikům jest v tomto případě podle § 4, č. 17., zák. od daně z obratu osvobozena za podmínek, uvedených v čl. 10, odst. 1.—4., tohoto nařízení.

Článek 42.

K § 38, odst. 5., zák.

Vrácení daně přepychové, byl-li přepychový předmět zničen nebo poškozen.

(1) Podnikatel může u příslušného finančního úřadu I. stolice žádati, aby mu byla vrácena daň přepychová, zaplacená u výrobce nebo při dovozu, když prokáže, že zboží bylo bez jeho viny živelní nebo jinou neodvratnou pohromou zničeno nebo tou měrou poškozeno, že daň nelze přesunouti na dalšího nabyvatele.

(2) Nabyl-li v těchto případech podnikatel zboží přímo od výrobce nebo přímo dovozem, může žádati, aby mu byla vrácena daň přepychová z celé nákupní ceny nebo z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného nebo poškozeného zboží. Nenabyl-li však podnikatel zboží přímo dovozem nebo přímo od výrobce, který z dodávky zaplatil daň, nýbrž od překupníka, vrátí se mu na žádost 6% nákupní ceny (bez daně), příp. z té části nákupní ceny, která odpovídá množství zničeného nebo poškozeného zboží.

(3) Žadatel musí hodnověrně prokázati, že, příp. jakou měrou zboží bylo zničeno nebo poškozeno; to prokáže buď úředním potvrzením nebo znaleckým posudkem, potvrzeným příslušným důchodkovým kontrolním nebo celním úřadem a pod. Kromě toho musí žadatel v těch případech, kde nabyl zboží přímo od výrobce, předložiti příslušný výpis z knihy daňové dodavatelovy. Skutečnost, že daň byla státu odvedena, musí prokázati způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení.

(4) Hodnověrnost předložených průkazů finanční úřad přezkoumá, o žádosti podle volného uvážení rozhodne a na nákupním účtě poznamená, že byl předložen proto, aby daň byla vrácena, a uvede zároveň důvod tohoto vrácení.

(5) Vrácení daně nelze žádati, bylo-li zničení nebo poškození zboží úmyslně zaviněno majitelem.

Článek 43.

K § 49, odst. 5., zák.

Vrácení daně z dodávek a výkonů, uzavřených za platnosti dřívějších ustanovení.

(1) Při dodávkách nebo výkonech, uzavřených před 1. lednem 1931, provedených však po 31. prosinci 1930, které podle zákona č. 188/1930 Sb. z. a n. dani nepodléhají, kdežto podle ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 246/1926 Sb. z. a n. byly dani podrobeny, jest příjemce dodávky nebo výkonu oprávněn žádati na svém dodavateli nebo na tom, kdo výkon provádí, poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon. Jestliže však dodavatel nebo ten, kdo výkon provádí, daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati za vrácení daně u příslušného finančního úřadu I. stolice.

(2) Žadatel musí v tomto případě prokázati, že nabyl dotyčných předmětů nebo výkonů úplatně, že dodávka nebo výkon byly provedeny po 31. prosinci 1930 a že z nich byla zaplacena daň podle dřívějších zákonných ustanovení. Tyto okolnosti lze prokázati způsobem, stanoveným v čl. 35 tohoto nařízení; jde-li o vrácení daně přepychové, musí žadatel předložiti také výpis z knihy daňové dodavatele nebo toho, kdo výkon provádí.

(3) Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech, uzavřených dříve, než nabylo účinnosti nařízení, kterým byly některé přepychové předměty nebo výkony prohlášeny za nepřepychové nebo některé předměty zproštěny daně z obratu při dovozu, anebo vyhláška, kterou byl u některých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, provedených však po dni, kdy dotyčné nařízení nebo vyhláška nabyly účinnosti.

Článek 44.

K § 49, odst. 7.—9., zák.

Přechodná ustanovení.

(1) Podnikatelé, kteří mají v den, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě předměty, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle zmíněného nařízení však zdaňované u výrobce nebo při dovozu, mohou žádati, aby jim finanční úřad I. stolice vyměřil z této zásoby 8%ní daňový rozdíl (mezi plnou přepychovou daní a daní z obratu), který může býti zaplacen ihned nebo ve 4 čtvrtletních bezúročných lhůtách.

(2) K tomu cíli musí podnikatelé předložiti zmíněnému finančnímu úřadu řádně sepsanou inventuru. Finanční úřad povolí toto zdanění ode dne, k němuž byla sepsána inventura, a to s podmínkou, že tržba za zmíněnou zásobu bude zdaněna při prodeji 2%ní daní z obratu.

(3) Totéž platí obdobně v případech, uvedených v §u 49, odst. 8., zák., nejde-li o předměty, zdaňované v drobném prodeji, a dále v případech, uvedených v §u 49, odst. 9., zák.

Článek 45.

K § 50 zák.

Účinnost a provedení nařízení.

(1) Toto vládní nařízení nabude účinnosti dnem 1. ledna 1931.

(2) Provedením jeho pověřuje se ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a pro zásobování lidu.

Číslo.....seznamu.

Vzorec č. 1

k čl. 2 a 39 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Rok .....

Úřední vysvědčení.

Potvrzuje se, že.....
(jméno, firma)

v.....

provozuje oprávněně obchod, živnost*).....

.....

.....

Vysvědčení toto má platnost jeden rok, t. j. do.....19.....

V.....dne.....19.....

.....
(Podpis úředníkův.)

Razítko okresního úřadu:

*) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Vzorec č. 2

k čl. 2 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Evidenční kniha o vývozu.

Tuzemský nákup (vlastní výroba) nebo dovoz.

Řadové číslo	Druh a množství	Jméno a bydliště (sídlo) dodavatelovo (vlastní výroba)	Datum dodávky v tuzemsku nebo dovozu	Nákupní cena (čítajíc v to daň) za zboží, podrobené dani z obratu	Nákupní cena (čítajíc v to daň) za zboží, podrobené dani přepychové	Datum zaplacení nákupní ceny	Z nákupní ceny připadá na		Poznámka
							daň z obratu	daň přepychovou	
1	2	3	4	5	6	7	8		9

Vývoz.

Datum vývozu	Druh a množství vyvezeného zboží	Jméno a bydliště (sídlo) příjemcovo v cizině	Úplata za nepřepychové zboží vyvezené (příp. zboží, prodané vývozci)	Úplata za přepychové zboží vyvezené (příp. zboží, prodané vývozci)	Kdy bylo vyvezené zboží zaplaceno	Celní úřad, kudy se zboží vyváží	Datum a číslo vývozního dokladu	Poznámka
10	11	12	13	14	15	16	17	18

Vzorec č. 3

k čl. 2 a 11 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Korespondenční lístek.

.....

.....

.....

.....

v .....

pošta .....

Prohlášení.

.....v.....prohlašuje, že vyváží na účet*) svůj—firmy*)

.....v.....zboží, zakoupené na vývoz od firmy

.....v.....

Značka obalu nebo číslo vozu	množství zboží (počet kusů)	druh obalu	druh zboží	hrubá váha	jméno a adresa speditéra

Zásilka vystoupila dne.....19.....

Razítko cel. úřadu.

.....
(Podpis podnikatele, který zboží zasílá do ciziny.)

.....
(Podpis cel. orgánu.)

*) Vyváží-li dodavatel zboží na účet vývozcův nebo vyváží-li zboží vývozce, vyznačí nahoře, jde-li o unikát nebo duplikát.

**) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Vzorec č. 4

k čl. 19 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Oznámení

k dani z obratu — přepychové — o dodávkách nepodnikatelů

(§ 13, odst. 1. a 3., a § 31 zák.).

Jméno a adresa dodavatele: .....

Jméno a adresa nabyvatele: .....

Den uzavření a předmět smlouvy: .....

Výše úplaty (smluvená cena): .....

V..... dne..... 19.....

.....

(Podpis nepodnikatele.)

Poučení.

A) Dodává-li nepodnikatel nepodnikateli, jest podle §§ 13 a 31 zák. ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., povinen do 14 dnů po ujednání dodávky:

1. zaplatiti z každé jednotlivé dodávky daň příslušnému bernímu úřadu;
2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí, oznámení o dodávce podle hořejšího vzorce;
3. zaslati nabyvateli potvrzení o zaplacení daně s údaji, jež obsahuje oznámení pod č. 2. uvedené.

Z dodávek nepřepychových předmětů činí daň 2% nebo 1 % (§ 10 zák.) a z dodávek přepychových předmětů 10% (§ 30 zák.) úplaty (ceny).

B) Dodává-li nepodnikatel podnikateli, jest toliko povinen zaslati finančnímu úřadu I. stolice oznámení o dodávce podle hořejšího vzorce. Daň odvede v tomto případě za nepodnikatele podnikatel (nabyvatel).

Vzorec č. 5

k čl. 19 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Oznámení

k dani z obratu — přepychové — o výkonech nepodnikatelů

(§ 13, odst. 4., a § 31 zák.).

Jméno a adresa nepodnikatele, jenž výkon provedl: .....

Druh výkonu, kdy a kde byl proveden: .....

Výše úplaty (smluvená cena): .....

Kdy, jakou částkou a kde byla daň zaplacena: .....

V..... dne..... 19.....

.....

(Podpis nepodnikatele.)

Poučení.

Nepodnikatel, provádějící zdanitelný výkon, jest podle §§ 13 a 31 zák. ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., povinen do 14 dnů po provedení výkonu:

1. zaplatiti z každého jednotlivého výkonu daň příslušnému bernímu úřadu;

2. zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden, oznámení o výkonu podle hořejšího vzorce.

Z výkonů nepřepychových činí daň 2% (§ 10 zák.) a z výkonů přepychových 10% (§ 30 zák.) úplaty (ceny).

Za zdanitelný výkon se také pokládá pořádání představení a zábav jakéhokoliv druhu.

Berní úřad v.....

Berní obec: .....

Vzorec č. 6

k čl. 19 a 34 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Oznámení o platbě

daně z obratu — daně přepychové z dodávek — výkonů — dražeb nepodnikatelů (§§ 13 a 31 zák.).

Jméno a bydliště platitelovo: .....

Předmět dodávky*) (výkonu, dražby) a den uzavření smlouvy (provedení výkonu); den a místo dražby: .....

.....

Zaplaceno na dani
*) z obratu ..... Kč ..... slovy .....
.....
*) přepychové ..... Kč ..... slovy .....
.....

Den platby .....

V ..... dne ..... 19 .....

Berní správě
(finančnímu ředitelství,
expituře finančního ředitelství)

v .....

*) Co se nehodí, budiž škrtnuto.

Vzorec č. 7

k čl. 20 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Přihlašovací list

k dani z obratu a k dani přepychové.

Jméno (firma) podnikatele	Bydliště (sídlo podniku), ulice a číslo domu	Druh podniku (udání předmětů, které podnik vyrábí, nebo s nimiž obchoduje, a výkonů, které podnik provádí)	Veškeré ostatní tuzemské podniky (závody) téhož majetníka	Počet členů domácnosti včetně čeledě (u zemědělských podniků)

Poučení pro podnikatele, podrobené dani přepychové.

1. Jsou-li předmětem podniku předměty přepychové, nutno je v přihlašovacím listě uvésti v tom pořadí a tím označením, jak uvedeny jsou v seznamu přepychových předmětů.

2. Při přepychových předmětech, které se zdaňují u výrobce, musí výrobce udati nejen svou provozovnu, kde zdanění se děje, nýbrž i k účelům kontrolním veškerá skladiště a prodejny v místě provozovny neb na jiných místech se nacházející.

3. Rozšíří-li se podnik na další závody téhož majetníka nebo na další druhy přepychových předmětů nebo zruší-li se nebo přeloží-li své sídlo, nutno tyto změny ohlásiti do 14 dnů příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

Číslo.....

Vzorec č. 8

k čl. 39 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Osvědčení.

Potvrzuji(eme), že jsem (jsme) odebral(i), prokázav(še) se úředním vysvědčením okresního úřadu v.....

ze dne..... 19....., čís....., od pana (firmy).....

.....

(obvyklé označení předmětu přepychové dodávky a množství)

v ceně.....Kč .....h.

V..... dne..... 19.....

.....

(Podpis nabyvatelův.)

.....

(Adresa nabyvatelova.)

Poučení na 4. straně!

Ukládací okres: .....

Berní okres: .....

Číslo kat.: .....

Vzorec č. 9.

k čl. 27 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Finanční úřad I. stolice, u něhož byla posledně vyměřena daň, a číslo platebního rozkazu:

.....

Přiznání k dani z obratu

za rok 19.....

podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.

Nesprávné údaje nebo zatajení trestají se podle zákona!

Jméno a příjmení poplatníkovo (firma): .....

Podnik (zaměstnání): .....

Bydliště (sídlo): .....

Místo provozování: .....

(Vyplní úřad.)

Výměra daně.

(Co se nehodí, budiž škrtnuto.)

1. Údaje přiznání byly přezkoušeny a správnými shledány.
2. Údaje přiznání byly zkoušeny a po úředním šetření vyznačeny změny červeným inkoustem.
3. Podnikatel nepodal přiznání k dani — odepřel podati vysvětlení o údajích přiznání — nevysvětlil dostatečně vytýkané pochybnosti a byl tedy proveden odhad.

Podle toho činí:

A. daňový základ pro 2%ní daň	2%ní daň	celkem daň
za I. čtvrtletí Kč.....	Kč.....	
za II. „ Kč.....	Kč.....	
za III. „ Kč.....	Kč.....	
za IV. „ Kč.....	Kč.....	Kč.....

B. daňový základ pro 1%ní daň	1%ní daň	
za I. čtvrtletí Kč.....	Kč.....	
za II. „ Kč.....	Kč.....	
za III. „ Kč.....	Kč.....	
za IV. „ Kč.....	Kč.....	Kč.....

2%ní a 1%ní daň dohromady . . . . . Kč.....

5%ní zvýšení podle § 17, odst. 6., zák. . . . . Kč.....

Celkový předpis . . . Kč.....

Datum vyměření: ..... Podpis: .....

Přiznání.

I. Druh podniku nebo zaměstnání (dražba, konaná dne) .....

II. Kde jsou provozovny nebo kde byla dražba provedena (obec, ulice, číslo domu):

a) v témž ukládacím okresu .....

b) v ostatních místech .....

III. a) Byl podnik provozován po celý rok? .....

b) Byl podnik provozován toliko část roku? ..... od ..... do .....

Oddíl I. pro 2%ní daň z obratu.

	1 v I. čtvrtletí 19.....	2 ve II. čtvrtletí 19.....	3 ve III. čtvrtletí 19.....	4 ve IV. čtvrtletí 19.....	5 Celkem
1. Souhrn úplat (z něhož nesmí býti vyloučena ani vybraná daň ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí					
2. Cena předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají: 3. Úplaty za zboží vyvezené (§ 1, odst. 1., zák.)					
4. Úplaty za dodávky (výkony), osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem					
5. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 2%ní daní z obratu . . .					
Úhrnem . . .					
Zbývá					

Oddíl II. pro 1%ní daň z obratu.

	1 v I. čtvrtletí 19.....	2 ve II. čtvrtletí 19.....	3 ve III. čtvrtletí 19.....	4 ve IV. čtvrtletí 19.....	5 Celkem
1. Souhrn úplat (z něhož nesmí býti vyloučena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z téhož čtvrtletí					
2. Cena předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu, jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají:					
3. Úplaty za zboží vyvezené (§ 1, odst. 1., zák.)					
4. Úplaty za dodávky, osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem . . .					
5. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 1%ní daní z obratu . . .					
Úhrnem . . .					
Zbývá . . .					

Na daň bylo již splaceno

za I. čtvrtletí dne ..... Kč .....
za II. čtvrtletí dne ..... Kč .....
za III. čtvrtletí dne ..... Kč .....
za IV. čtvrtletí dne ..... Kč .....

úhrnem ..... Kč .....

Poznámka. Vrácené úplaty, zdaněné v dřívějším ročním období sazbou .....%ní, které od souhrnu úplat v tomto ročním daňovém období nemohly býti odečteny proto, že nebyly v tomto období přijaty úplaty, podléhající téže daňové sazbě (čl. 30 vl. nař.), Kč .....

Tyto údaje jsem (jsme) učinil(i) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V ..... dne ..... 19.....

.....
(Vlastnoruční podpis poplatníkův.)

Poučení.

1. Přiznání nutno podati u příslušného finančního úřadu I. stolice (v zemi České a Moravskoslezské u berní správy, v zemi Slovenské u finančního ředitelství, po příp. jeho expositury a v zemi Podkarpatoruské u finančního ředitelství) do konce ledna za minulý rok, zruší-li se však podnik v daňovém období, do čtyř neděl po jeho zrušení; úplaty, došlé po zrušení, přihlásí se dodatečně do 4 neděl po zaplacení. Převede-li se podnik v daňovém období úplatně nebo neúplatně a nepodal-li dřívější majetník přiznání včas, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

Přiznání musí také podati podnikatelé, kteří jsou podle vyhlášky o paušalování povinni platiti paušalovanou daň, pokud zmíněnou vyhláškou nebyli výslovně této povinnosti zproštěni.

Přiznání jsou povinny podati též osoby, které pro cizince, nemající v tuzemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují.

Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny podati přiznání do tří dnů po skončení své tuzemské činnosti. Trvá-li jejich činnost v obvodu téhož úřadu déle než 1 měsíc, jsou povinny podávati přiznání do tří dnů po uplynutí každého měsíce.

2. Do souhrnu přijatých úplat nutno také pojmouti úplaty za přepychové předměty, z nichž byla zaplacena 12%ní daň přepychová již dříve při dovozu nebo u výrobce a které podléhají při dalších dodávkách již jen dani z obratu.

3. Podniky smíšené, ve kterých se prodávají vedle přepychových předmětů také předměty nepřepychové, musí podati zvláštní přiznání k dani jak stran zboží přepychového tak stran zboží nepřepychového.

4. Účtované ceny místo přijatých úplat lze přiznávati jenom tehdy, vymohl-li si poplatník k tomu povolení podle § 17, odst. 7., zák.

5. Vrácené úplaty možno odčítati jen od souhrnu těch úplat, které podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhala vrácená úplata.

Poučení na 4. straně!

Ukládací okres: .....

Berní okres: .....

Číslo kat.: .....

Vzorec č. 10

k čl. 28 vl. nař. ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., ve znění vl. nař. ze dne 22. prosince 1926, č. 247 Sb. z. a n., a ze dne 23. prosince 1930, č. 189 Sb. z. a n.

Finanční úřad I. stolice, u něhož byla posledně vyměřena daň, a číslo platebního rozkazu:

.....

Přiznání k dani přepychové

za rok 19.....

podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., a ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n.

Nesprávné údaje nebo zatajení trestají se podle zákona!

Jméno a příjmení poplatníkovo (firma): .....

Podnik (zaměstnání): .....

Bydliště (sídlo): .....

Místo provozování: .....

(Vyplní úřad.)

Výměra daně.

(Co se nehodí, budiž škrtnuto.)

1. Údaje přiznání byly přezkoušeny a správnými shledány.
2. Údaje přiznání byly zkoušeny a po úředním šetření vyznačeny změny červeným inkoustem.
3. Podnikatel nepodal přiznání k dani — odepřel podati vysvětlení o údajích přiznání — nevysvětlil dostatečně vytýkané pochybnosti a byl tedy proveden odhad.

Podle toho činí:

A) Daňový základ pro 12%ní daň		12%ní daň	celkem daň
za I. čtvrtletí Kč	.....	Kč	
za II. „ „	.....	„	
za III. „ „	.....	„	
za IV. „ „	.....	„	Kč .....
B) Daňový základ pro 10%ní daň		10%ní daň	
za I. čtvrtletí Kč	.....	Kč	
za II. „ „	.....	„	
za III. „ „	.....	„	
za IV. „ „	.....	„	Kč .....
C) Daňový základ pro 2%ní daň		2%ní daň	
za I. čtvrtletí Kč	.....	Kč	
za II. „ „	.....	„	
za III. „ „	.....	„	
za IV. „ „	.....	„	Kč .....

12%ní, 10%ní a 2%ní daň dohromady . . . . . Kč .....

5%ní zvýšení podle § 17, odst. 6., zák. . . . . „ .....

celkový předpis . . . . . Kč .....

Datum vyměření: ..... Podpis: .....

Přiznání.

I. Druh podniku nebo zaměstnání (dražba, konaná dne) .....

II. Kde jsou provozovny nebo kde byla dražba provedena (obec, ulice, číslo domu):

a) v témž ukládacím okresu .....

b) v ostatních místech .....

III. a) Byl podnik provozován po celý rok? .....

b) Byl podnik provozován toliko část roku? ..... od ..... do .....

Oddíl I. pro 12%ní (10%ní) daň přepychovou.*)

	1 v I. čtvrtletí 19.....	2 v II. čtvrtletí 19.....	3 v III. čtvrtletí 19.....	4 v IV. čtvrtletí 19.....	5 Celkem
1. Souhrn úplat (z něhož nesmí býti vyloučena ani vybraná daň, ani tržba od daně osvobozená) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky (výkony) z téhož čtvrtletí a po srážce úplat, podrobených 2%ní snížené dani přepychové					
2. Cena přepychových předmětů, vzatých z podniku pro vlastní spotřebu, výdělečné nebo nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance					
Úhrnem . . .					
Od toho se odčítají: 3. Úplaty za zboží vyvezené (§ 25, odst. 2., zák.)					
4. Úplaty za dodávky, osvobozené od daně z jiného důvodu nebo kryté paušálem					
5. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 12%ní (10%ní) daní přepychovou					
Úhrnem . . .					
Zbývá . . .					

*) V tomto oddílu se neuvede tržba podrobená toliko 2%ní snížené dani přepychové. Tržba tato se přiznává v oddílu II.

Oddíl II. pro 2%ní sníženou daň přepychovou.

	1	2	3	4	5
	v I. čtvrtletí 19.....	v II. čtvrtletí 19.....	v III. čtvrtletí 19.....	v IV. čtvrtletí 19.....	Celkem
1. Souhrn úplat (z něhož nesmí býti vyloučena vybraná daň) po srážce vrácených úplat za zrušené dodávky z téhož čtvrtletí					
Od toho se odčítají: 2. Úplaty vrácené, které byly zdaněny v dřívějších čtvrtletích 2%ní sníženou daní přepychovou					
Zbývá . . .					

Na daň bylo již splaceno

za I. čtvrtletí dne ..... Kč .....

za II. čtvrtletí dne ..... Kč .....

za III. čtvrtletí dne ..... Kč .....

za IV. čtvrtletí dne ..... Kč .....

úhrnem . . . Kč .....

Poznámka: Vrácené úplaty, zdaněné v dřívějším období sazbou .....%ní, které od souhrnu úplat v tomto ročním daňovém období nemohly býti odečteny proto, že nebyly v tomto období přijaty úplaty podléhající téže daňové sazbě (čl. 30 vl. nař.), Kč .....

Tyto údaje jsem (jsme) učinil(i) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

V ..... dne ..... 19.....

.....

(Vlastnoruční podpis poplatníkův.)